

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 8 | www.universitas.no | onsdag 28. februar 2018

- UNGDOMSDRØMMENE
- LIVET PÅ BLINDERN
- FREMTIDSPLANENE

Thomas Hylland Eriksen er lei av å snakke om kreften

Portrett s. 12-15

Slik endrer #metoo fadder-uken

Nyhet s. 4-5

Her stryker de MEST

Nyhet s. 8

BYLARM X-TRA

Slik får du en perfekt festival

Kultur s. 20-21

Student-parlamentet trakk egen resolusjon:

«SKANDALE»

Kommentar s. 2, og 6

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daae**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Johannes Fjeld**

magasinredaktør: **Regine Stokstad**

MENINGER

Strykprofitørene på BI

Inge Jan, Inge Jan, Inge Jan ...

For syvende år på rad topper rektor Inge Jan Henjesands Handelshøyskolen BI den mildt sagt lite ærefulle statistikken over læresteder i Norge med høyest strykprosent. Det er til å bli oppgitt av.

Mens handelshøyskolen har stabilisert seg som en strykgarantist, har forklaringene deres på hvorfor variert. I 2012 mente de at tallene var misvisende, i 2014 mente de at førsteårsstudenter strøk mest og trakk opp snittet, i 2016 forklarte de strykprosenten var et uttrykk for «ufravikelige» krav på eksamen. Nå hevder de nok en gang at statistikken er misvisende.

At de aldri klarer å bestemme seg, er besynderlig. At de ikke klarer å rette opp i det, er derimot begripelig. Privatskolen tjener nemlig fett på at studentene tar opp fag. Stryker man i et vanlig 7,5 poengs emne koster det 1642 kroner å ta det opp. Hvis alle de 1800 studentene som stryker hvert semester tar opp faget, blir det snakk om millionsummer.

Det er ingen grunn til å tro at BI har onde hensikter og stryker studentene sine med vilje for å tjene ekstra penger. Problemet ligger i at privatskolen ikke har et økonomisk insentiv til å løse studentene sine trygt gjennom utdanningen. Hvis de klarer å senke strykprosenten vil de faktisk tape penger.

Det er på tide at BI tar grep i stedet for å bortforklare statistikken. Her er noen gratis forslag så BI slipper å leie inn dyre konsulenter: bedre oppfølging av hver enkelt student, flere obligatoriske seminarer, mindre klasser og inndeling i kollokviegrupper.

Det er ingen grunn til at en privatskole ikke skal ha lav strykprosent. På Westerdals stryker knappe fem prosent av studentene. Kanskje på tide å ta et helgeseminar på Vulkan, Inge Jan?

«At de aldri klarer å bestemme seg, er besynderlig. At de ikke klarer å rette opp i det, er derimot begripelig. Privatskolen tjener nemlig fett på at studentene tar opp fag»

Gi meg det jeg vil ha: Et studentparlament som får med seg hva det stemmer over.

32 trøtte typer

kommentar

Runa Fjellanger, idé- og debat-
redaktør i Universitas

Hvor mange studentpolitikere trengs det for å forstå et vedtak? Flere enn 32, tydeligvis. 25. januar vedtok Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (SP) en resolusjon for akademisk boikott av Israel – for å så trekke den tilbake 22. februar. Hvorfor? lurer kanskje du som leser. Jens Lægheid, leder for Studentparlamentet, har svaret:

– Vi trakk resolusjonen på torsdag. Dette gjorde vi på grunn av at det var forvirring i Studentparlamentet om hva vi egentlig hadde vedtatt tidligere, sier han til Universitas. Hvis tilliten din til Studentparlamentet ikke var laber allerede, bør den bli det nå. Ikke bare er det et organ der representantene har blitt valgt med usle 17,6 prosent valgoppslutning og som er så å si er usynlige for studentene, men også et som ikke forstår sine egne vedtak.

«Ikke let på barrikadene, du finner dem sovende rundt møtebordene»

Det er grenser for studentpolitikk, skriver Blå Liste i en Facebook-oppdatering om resolusjonen. Men burde det være det? Et studentparlament som i så liten grad klarer å engasjere velgerne sine burde heller tenke større, i stedet for å begrense seg ytterligere. De siste årene har Studentparlamentet overlatt studentvelferden til Velferdstinget i Oslo og Akershus, og står da igjen med bekymringsverdig lite spennende å holde på med. Det er oppslutningen til studentpolitikken et overtydelig eksempel på. Sann sett var en resolusjon om akademisk boikott et friskt pust i en studentpolitikk som har berøringsangst for det meste. «Det nytter å engasjere seg!», skriver Blå Liste, et lite hurrarop for at studentparlamentet trakk tilbake den mest kontroversielle resolusjonen de har vedtatt på lenge. Det nytter å engasjere seg mindre, altså.

Det er vanskelig å skjønne hvordan en helt vanlig votering kan skape så mye trøbbel i en forsamling som tross alt burde ha løftet opp stemmeskiltene et par ganger før. SP-leder Jens Lægheid tilbyr en dyster forklaring:

– Det var på slutten av et langt møte, og da skjedde det en feil. Jeg var ikke våken nok til å

Arkivaren

Historiske skråblikk, av
Nora Geard Nygaard

Festlig deltidsjobb

«Lei av å være blakk?», spør AS Sporveibussene i en annonse i 1999. Målet er å appellere til studentene for å verve nye deltids-bussjåfører. Universitas er ikke vonde å be, og finner straks noen som har bitt på agnet: «Det er ikke akkurat et karrierevalg, men jeg har fått barn og trenger en ekstra inntekt, og så kan jeg kjøre vennene mine på festival», sier geografistudent Elin Enger. Sosiologistudenten Marte Breivik håper også å kunne bruke sine nye evner til å kjøre en rød leddbuss rundt i mai. Det er imidlertid ikke bare fest, for Marte er også bekymret for ansvaret jobben medfører: «Forleden satt jeg på med en buss som holdt på å meie ned en fyr. Sjåføren ble helt hysterisk og skrek i høyttaleren at han skulle slutte i jobben på mandag».

Universitas nr. 20, 8. september 1999

Avfall på avveie

«I 1994 sto muligens ikke begrepet miljøvern like høyt på agendaen som i dag. I hvert fall ikke ved UiO, der giftige tungmetaller og annet spesialavfall rett som det var havnet i vasken. Ifølge vernesjef Bjørn Bergsnov Hansen ved Kjemisk institutt er ikke alle like gira på å følge de nye rutine for utslipp: «De fleste av de ansatte har vist ansvar, men noen mener det hele bare er tull». Og det er nok ikke tull. Ifølge Universitas skal 200 liter spesialavfall ha blitt helt ut i kloakken av verneleder Vidar Blekastad. Selv er han ikke like bekymret: «Jeg helte ut en kanne, men jeg husker ikke hva den inneholdt».

Universitas nr. 5, 17. februar 1994

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

se at vi burde opplyst tydeligere om hva som ble votert over, sier Lægreid.

Hvor ble det av studentopprøret? Glem det, dagens engasjerte studenter gjør øvelser i tåkeprat og brutte løfter i studentparlamentene. Ikke let på barrikadene, du finner dem sovende rundt møtebordene. Kanskje kan ikke studentene forvente så mye mer, når kun 17,6 prosent av UiO-studentene stemmer. Kanskje får de resterende 82,4 prosentene de studenttillitsvalgte det de fortjener. Likevel er det rom for kraftig skjerpings fra Studentparlamentets side. Første punkt på agendaen bør være å følge med på møtene. Andre punkt bør være å finne ut hva folk egentlig bryr seg om.

Israel/Palestina engasjerer trolig den jevne student mer enn resolusjonen «Fotoovergang i krysset ved Bio og Geo nå!».

3. til 15. mai er det studentvalg ved UiO. Når det kryr av studentpolitikere med kaffe, vafler og valgflesk på Frederikkeplassen, kan du stille dem noen betimelige spørsmål: Er det grenser for studentpolitikk? Kommer studenter til å tjene noe på å ha deg i studentparlamentet – eller er det bare et pent lite CV-tillegg? Får du egentlig med deg hva som voteres over?

Det er vanskelig å ha tillit til gjengen som sitter i Studentparlamentet nå. Når man tabber seg ut sånn

som her, kan man begynne å lure på om de er like årvåkne når andre saker voteres over, og hvor bevisste studentpolitikere er på hva de faktisk bruker mandatet sitt til. Det er en skandale at vi har et studentparlament som ikke tar studentenes tillit mer på alvor.

Når du går til din digitale stemmeurne i mai, bør du tenke deg godt om. Finn deg en liste som kan love deg at de følger med på møtene og vet hvordan man voterer. Det bør være minstekravet for enhver tilitsvalgt. Fram til det er det opp til studentpolitikerne å vise at de er verdige tilliten.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Ingrid Hjellbakk Kvamstø

Astroamfiet, Teknisk museum: To mennesker beveger seg fra Oslo til kanten av det kjente universet og tilbake, på bare noen sekunder.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: [@universitas_no](https://twitter.com/universitas_no)
instagram: [universitas_offisiell](https://www.instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Aleksander Naug, Anna Torst Saatvedt. Solveig Bua Løken, Kari Eiring.

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

NYHET

Ikke bruk emoji i jobbsøknaden

SOMMERJOBB: En studie, utført av forskere fra det israelske Ben Gurion-universitetet, viser at man fremstår mindre kompetent om man bruker smilefjes i jobbrelevante eposter.

Altså bør du ikke bruke smilefjes lignende i jobbrelevante eposter. Men hva da med jobbsøknader? Skal vi tro retorikk ekspert og førstelektor ved Høgskolen Kristiania, Kjell Terje Ringdal,

gjelder de samme prinsippene for bruk av smilefjes i jobbrelevante eposter så vel som i jobbsøknader.

– Kommunikativt så er «smileyer» et slags tilleggselfabet som har kommet inn i språket. En slags parallellspråklig verden som de fleste av oss bruker. Det ser ut til at vi får mindre tro på at de vanlige bokstavene er nok, og at vi må krydre språket, sier han til Universitas.

FOTO: EMOJI.OH

Faddersjefene tar

ARKIVFOTO: ROAR BLÅSMO-FALNES

Fadderboss: Emil Lundal vil redusere alkoholkonsumet blant de ferske BI-studentene.

Fadderboss: Sarah Frost Logan har sendt alle faddersjefene ved Universitetet i Oslo på kurs.

Alkohol og ujevne maktforhold preger de første ukene som ny student. Nå tar fadderordningene grep for å forhindre og håndtere seksuell trakassering.

#metoo

tekst Simen Windheim
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Metoo-kampanjen har siden oktober satt fokus på seksuell trakassering, i hverdagen, på arbeidsplassen og i studiesammenheng. Så mange som 12 prosent har opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet fra en medstudent eller ansatt, viser en undersøkelse gjennomført av Sentio på oppdrag fra Universitas og Norsk studentorganisasjon fra i fjor. Dette er over 30 000 studenter på landsbasis.

Informasjon og samarbeid

For å imøtekomme disse problemene har flere av institusjonene ved UiO innført nye forebyggende tiltak og varslingssystemer for å imøtekomme aktuelle problemer.

– Faddersjefene ved alle fakulteter har blitt kurset i grensesetting og bevisstgjøring om maktforholdet mellom faddere og nye

studenter, sier Sarah Frost Logan, leder av faddersjefsekretariatet ved UiO.

Denne kunnskapen vil de videreføre til sine faddere før fadderuken. I år har man også vært mer bevisste enn tidligere på å informere om Vakt- og alarmsentralen ved UiO og hva de kan bistå med hvis det oppstår hendelser i studiestarten.

– Sammen med Oslomet og BI har vi utviklet en egen portal for faddere, sikresiden.no, hvor det står tydelige retningslinjer for hvordan de skal handle hvis det oppstår hendelser på arrangementer.

Retningslinjene på sikresiden.no informerer blant annet om hva som omfattes av begrepet seksuell trakassering. Man finner også tre punkter som forteller hva man kan gjøre dersom man blir seksuelt trakassert i jobb- eller studiesammenheng.

Blitt mer bevisste

Også på Handelshøgskolen BI har de merket seksuell trakassering på kroppen.

– SBIO er en stor studentorganisasjon med svært mange medlemmer. Det ikke til å legge skjul på at vi har vår andel av varslingssaker, sier Emil Lundal, president i SBIO.

For neste skoleårs studiestart har BI planer om å ha fokus på forebygging av seksuell trakas-

sering på intromøtet til skolens fadderuke, hvor alle årets faddere må være tilstede. Skolen forsøker også å redusere fokuset på alkohol ved å kutte ned på antall fadderuke-dager og arrangere flere alkoholfrie arrangementer. I tillegg vil upassende drikkeleker slås hardt ned på.

– Vi skal redusere økonomisk støtte til forbruk av alkohol, sier Lundal.

Skolen har arbeidet utfra tre hovedpunkter, som går ut på å forhindre upassende atferd, legge til rette for trygg varsling og hvordan eventuelle saker som oppstår skal håndteres. Ledelsen i SBIO har blant annet mandat til å utestenge studenter som har vist upassende oppførsel fra fremtidige SBIO-arrangementer.

– Metoo-kampanjen har ført til at SBIO-ledelsen i større grad kommuniserer at varslinger kan bli sendt til oss og at de vil bli håndtert trygt og seriøst, sier Lundal.

DNS tar grep

Universitas skrev 13. januar i år om en alvorlig nachspielhendelsen ved Chateau Neuf som endte med at daværende DNS formann, Trygve Haaland, trakk seg. Det ble også sagt at det hadde forekommet uønskede hendelser på nachspiel tidligere. Nå kan DNS-direktør, Thorstein Sjørnsen, fortelle at DNS har tatt

«Det ikke til å legge skjul på at vi har vår andel av varslingssaker»

Emil Lundal, president i SBIO

grep.

– Vi har implementert nye retningslinjer for varsling ved hendelser, det er stort sett klart og arbeidet rundt dette er ferdig.

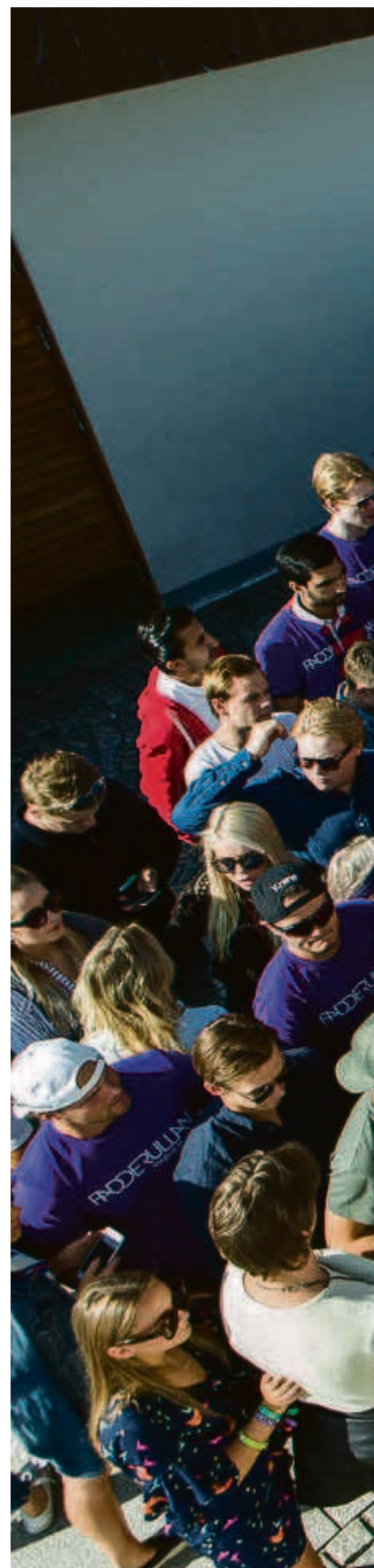
De nye retningslinjene innebærer nye formelle og anonymiserte kanaler for varsling og/eller uønsket oppførsel, der det også er satt opp flere kontaktpersoner enn bare leder i DNS. Sjørnsen forteller at man ved DNS har merket en endring i nyere tid.

– Vi vet ikke om det er i kjølvannet av metoo, eller om det er i kjølvannet av hendelsen vi hadde hos oss i januar, men vi har merket at folk er blitt mer bevisste.

Ifølge Sjørnsen har det blitt mer åpenhet rundt å si fra og lettere å ta opp hendelser, både for ansatte, frivillige og personer som bruket studentersamfunnet til vanlig.

– Det har dukket opp flere saker i etterkant, som ikke er av det alvorlige slaget, men som jeg har tatt tak i, sier han.

universitas@universitas.no

Svartebørskaos: I fjor ble billetter til fadderrullan på

Visste du?

I 2016 avslørte Universitas grove seksualiserte jobbintervjuer i en studentforening på BI.

Utfordring: Skriv Oslomet – storbyuniversitetet riktig

RETTSKRIVNING: På tross av at Oslomet har lansert en egen guide for hvordan en skal skrive navnet på lærestedet riktig, er det flere som sliter. Forrige uke kunne Universitas melde at de ansatte ved Oslomet ikke er i stand til å skrive navnet på sin egen arbeidsgiver.

Vi utfordret derfor 17 studenter ved Oslomet i å prøve seg på å

skrive hele det nye offisielle navnet til lærestedet sitt.

Det fulle navnet med korrekt tegnssetting er ifølge lærestedet selv «OsloMet – storbyuniversitetet» på norsk og «OsloMet – Oslo Metropolitan University» på engelsk. I vår uhøytidelige test godkjenner vi også de som fulgte Språkrådets anbefalinger med liten «m» i Oslomet.

Av de 17 utvalgte som fikk prøve seg var det kun to elever som fikk godkjent for korrekt stavelse og tegnssetting. Andre kreative nye forslag var: «Oslo met byen universitet», «OsloMet storby universitetet» og «OsloMet Sbu».

Sykepleierstudent Thea Sofie Karlisen mener navnebyttet er en del av et større prosjekt om å bygge om-

dømme og merkevare til lærestedet sitt, såkalt «branding».

– Ta Westerdals til eksempel. De ble mye mer populære etter å legge til «School of Communications» bak navnet sitt. Det kan bety mye for studenter, selv om de ikke helt vet hva de faktiske endringene med nytt navn og universitetsstatus innebærer for dem, sier Karlisen.

grep etter #metoo

Snuoperasjon: Venstrealliansen erklærte full seier etter å ha fått gjennom en resolusjon med tittelen «Akademisk boikott av Israel» i Studentparlamentet. Gleden ble imidlertid kortvarig.

Studentparlamentet snur – vil ikke boikotte Israel likevel

Studentpolitikkerne forsto ikke hva de hadde vært med på å vedta. Nå gjør de total helomvending.

Studentpolitikk

tekst Mads Randen
foto Eirik Bryhn Jacobsen

For en måned siden vedtok Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) å ta til orde for en akademisk boikott av Israel. Tittelen på resolusjonen bærer overskriften: «Akademisk boikott av Israel».

Venstrealliansen jublet, men i ettertid fikk flere studentrepresentanter fra de andre listene kalde føtter. De mener nemlig at de ikke har skjønnet hva de var med på å vedta. Så forvirret var studentpolitikkerne, at de slutt måtte ta en kraftig helomvending.

– Vi trakk resolusjonen på

torsdag. Dette gjorde vi på grunn av at det var forvirring i Studentparlamentet om hva vi egentlig hadde vedtatt tidligere, sier Jens Lægheid, leder for Studentparlamentet.

Beskyldt for juks

Kort tid etter at resolusjonen ble vedtatt erklærte Venstrealliansen full seier i et Facebook-innlegg. Det var denne listen som i utgangspunktet hadde foreslått å gå inn for boikott.

– Vi opplevde resolusjonen som en boikott, sier Kristine Sørheim, leder for Venstrealliansen.

Det var det imidlertid ikke alle som gjorde.

Den kristen-konservative avisen Dagen publiserte i begynnelsen av februar en sak med tittelen: «Skrøt på seg seier i strid om boikott av Israel», og henviste til Venstrealliansens Facebook-innlegg. Studentleder Lægheid mente plutselig at det ikke er vedtatt noen boikott i det hele tatt.

Hva hadde egentlig Student-

parlamentet bestemt seg for?

Forvirret parlament

I den opprinnelige resolusjonen står det at Studentparlamentet krever at UiO vil avstå fra akademisk samarbeid med Israel. Oppsummert i tre kulepunkter gjaldt dette boikott av Israelske universiteter, forelesere og vitenskapelige konferanser.

Kulepunktene gikk gjennom flere endringer før det ble vedtatt. Til slutt ble vedtaket lydende: «UiO skal jobbe opp mot å ikke støtte israelsk okkupasjon av palestinske områder». Der står det altså ingenting om en akademisk boikott av Israel.

Likevel lyder overskriften fortsatt «Akademisk boikott av Israel» og teksten før kulepunktene bærer preg av boikott.

– I debatten vi hadde om den opprinnelige resolusjonen diskuterte man om man ønsket om å gå i en total akademisk boikott av Israel eller et mildere alternativ. Parlamentet gikk egentlig inn for det mildere alternativet, men introduksjonen i resolusjo-

«Jeg var ikke våken nok til å se at vi burde opplyst tydeligere om hva som ble votert over»

Jens Lægheid, leder av Studentparlamentet

nen ble ikke endret. Dette skapte mye forvirring, sier Lægheid.

Langt møte

Flere Universitas har snakket med mener at medlemmene i Studentparlamentet ikke helt forsto hva de stemte gjennom.

– Det var en del forvirring rundt forslaget. Slik jeg oppfattet det var det flere som trodde bare kulepunktene var blitt stemt gjennom, ikke hele resolusjonen, sier Sørheim.

Studentparlamentet var så usikre at de altså valgte å skrote hele resolusjonen på forrige møte.

– Vår intensjon med å fjerne

resolusjonen var for å gi mer klarhet i hva Studentparlamentet egentlig mener, sier Ole Marius Gaasø, leder for Blå liste.

Men hvordan kan egentlig et helt parlament stemme gjennom en resolusjon de egentlig ikke mener? Jens Lægheid forklarer det slik:

– Det var på slutten av et langt møte, og det da skjedde det en feil. Jeg var ikke våken nok til å se at vi burde opplyst tydeligere om hva som ble votert over.

– Fremstår dere ikke som feige når dere ikke står for egen politikk?

– Vi trakk det ikke fordi folk var enige med oss, men fordi det var uklarerhet om hva vi egentlig hadde vedtatt.

Kristine Sørheim har imidlertid ikke gitt opp kampen om en akademisk boikott av Israel.

– Vi kommer til å fremme en ny resolusjon om akademisk boikott av Israel, og håper på en mer ryddig prosess da.

Nøytrale barn leker best

Om Norsk studentorganisasjon (NSO) var en farge ville den vært beige.

Kommentar

Knut Arne Oseid, journalist i Universitas

Et sikkert vårtegn er oppblomstringen av NSOs årlige lederkamp. Fire kandidater har til nå offentliggjort sitt kandidatur om å lede 230.000 norske studenter: Kai Steffen Østensen fra Agder, Marte Øien fra NTNU, Håkon Mikalsen fra Bergen og Ida Austgulen, nåværende fag- og læringsmiljøpolitisk ansvarlig i NSO. Dessverre er neppe noen av de fire den toneangivende stemmen NSO så sårt trenger fremover.

NSOs lederskap foretrekker vanligvis å jobbe i det skjulte, under et dekke av legitimitet gitt av landets studenter hvert eneste år. Om ingen studenter aner hvem de er, er ikke så farlig fordi strategien funker, mener de selv. Leder Mats Beldo har vist til «fortsatt gratis høyere utdanning» og lovfestet studentombud som «gjennomslag» – det første kan ikke ha vært en stor «kamp»

og det andre må tilskrives #Me-Too heller enn NSO.

Snikende lobbyist, skjult student-taktikk er noe årets lederkandidater ser ut til å ville videreføre. Austgulen har det siste året sittet i et arbeidsutvalg som har viet minimal oppmerksomhet til selvkritikk. Et eksempel er da Universitas kritiserte NSOs totalt fraværende rolle i forrige stortingsvalg, smalt det tilbake et rundskriv signert av blant annet Østensen og Øien (som lokale studentledere) med tittelen «Studentene vinner på et nøytralt NSO». På symptomatisk vis svarte de på vegne av NSO, som satte seg selv på sidelinjen, og uten egentlig å absorbere poenget. Kritikk mot NSO preller oftest av som vann på gåsa.

Også lederkandidaten Håkon Randgaard Mikalsen har støttet et nøytralt NSO. Nylig lukket han også døren for å utvide hva studentpolitikere skal bry seg om, i frykt for at «kjernesakene» – studiestøtten, studenterboliger, og så videre – glemmes. Det er synd, for «studenteliten» hadde hatt godt av både å revurdere sin kommunikasjon rundt disse,

men også hvorvidt de klassiske studentsakene egentlig engasjerer i dag.

Øredøvende stillhet er uheldig for en studentbevegelse, og hyllesten til det lavmælte er beklageligvis dypt inngrodd i ledelseskulturen. Til Khrono sier likevel Østensen at han skal forankre «NSOs nasjonale seire i studentmassen» og gjøre NSO «mer synlige i samfunnsdebat-

ten». Sammen med usynlighetsstrategien kan det bli en riktig så interessant øvelse.

20. april velger Landsmøtet NSOs nye leder. Vi får håpe det blir en som er lei av hviskeleken, og som både kan heie, kjeft og fornye. Fristen for å stille som leder går ut i slutten av mars. Mye kan heldigvis skje på den tid.

Lederkandidater til NSO

- Ida Austgulen, fag- og læringsmiljøpolitisk ansvarlig i NSO
- Kai Steffen Østensen, leder for Studentorganisasjonen i Agder
- Marte Øien, nylig avgått leder for Studenttinget ved NTNU
- Håkon Randgaard Mikalsen, leder for studentparlamentet ved UiB

Arbeidsutvalget i NSO 2017/18.

FOTO: NSO/ SKJALG BØHMER VOLD

IZABELL MYRA
OH MAMA! CREW PØLSER DANS
FEMINISTISK FILM DEBATT
MORTIFIED GODS MUSIKKBINGO
KLIMAKAMP ER KVINNEKAMP SEKSUALUNDERVISNING
FEMINISTISK ÅND

FEM FEST

CHATEAU NEUF 10. MARS
CC:150 ID:18

VA

Her strykes det mest

Jumboplass: For syvende år på rad er det BI som kommer dårligst ut av sammenligningen over stryktall på de forskjellige utdanningsinstitusjonene.

... Og Politihøgskolen er stedet å gå om du ønsker toppkarakterer.

Stryktall

tekst Knut Anders Finnset
foto Therese Jægtvik

Database for statistikk om høyere utdanning publiserte nylig tallene som avslører hvilke utdanningsinstitusjoner som kan vise til de beste – og verste – resultatene.

Politistudentene flinkest

Hovedstadens beste karakterer finner man på bachelorløpet ved Politihøgskolen, hvor kun i underkant av to prosent stryker på eksamen. Det er over halvparten så få som nummer to på lista, Norges Idrettshøgskole. Avdelingsleder for bachelorutdanningen ved PHS, Geir Valaker, mener årsaken til dette er sammensatt:

– Det stilles for det første høye krav for å komme inn her, og studentene er svært motiverte og fornøyde. Ifølge studiebarometeret 2017, er studentene ved PHS for tredje år på rad er de mest fornøyde i landet.

Martin Danielsen, leder for PF-studentene (Politiets Fellesforbunds studentorganisasjon), mener studentene jobber hardt med studiene blant annet fordi de skal

ut i et tøft arbeidsmarked.

– De som studerer her har vært gjennom en stor opptaksprosess, og er generelt veldig motiverte. Man må konkurrere om jobbene etter studietiden, så man bør ha gode resultater å vise til.

Ikke bare er studentene på PHS de som stryker minst, det er de som får best karakterer. Hele 83 prosent av studentene oppnår C eller bedre.

BI på bunn

Blant de private høyskolene kommer Westerdals Oslo ACT best ut, hvor 79 prosent oppnådde C eller bedre, og over 16 prosent fikk A. Handelshøyskolen BI har på sin side de dårligste resultatene blant byens større utdanningsinstitusjoner. Blant business-studentene i Nydalen var det «bare» 66 prosent som mottok karakter C eller høyere, og over 10 prosent strøk. Det betyr at de for syvende år på rad topper strykestatistikken. Til sammenligning var det kun i overkant av 5 prosent som strøk på Westerdals i fjor.

BI-studentene Otilie Jagge, Celina Sandor og Alexandra Hansen, som går det engelskspråklige studiet Bachelor of Business Administration, mener mange BI-studenter undervurderer arbeidsinnsatsen som kreves for å klare seg på handelshøyskolen.

– Det er nok mange som fristes av andre ting, da det er et veldig aktivt studentmiljø på skolen,

med mye som skjer. Det er foreninger og fester, og folk prioriterer litt forskjellig, forteller Sandor. De mener også det er mange ferske studenter som kommer rett fra videregående, og ikke takler overgangen så bra.

– Opptakskravene på BI er jo generelt lave, og mange tenker nok at økonomi er enkelt, og at det bare dreier seg om å forstå tall, bemerkter Jagge.

Små klasser

Kommunikasjonsrådgiver ved BI, Hannah Møller Endresen, sier i en e-post til Universitas at BI-studentenes karakterer enten ligger litt over, eller på snittet, sammenlignet med gjennomsnittet for universitets- og høyskolesektoren i Norge. Dette stemmer imidlertid ikke helt med karakterstatistikken fra DBH, som viser at BI ligger tre prosentpoeng under snittet for andel eksamener med karakteren C eller høyere som resultat, og med en strykeprosent som er tre prosent høyere enn gjennomsnittet nasjonalt.

Janicke Rasmussen, dekan for Master of Science-programmene på BI, mener statistikken utelater enkelte resultater.

– Grunnen til det er at Master Thesis for BI-studenter har innleveringsfrist på et tidspunkt som gjør at resultatet ikke kommer med på DBH sin oversikt. Dette vil mest sannsynlig påvirke resultatet noe. På generell basis gis karakterer

rer ut ifra i hvilken grad studentene møter identifiserte læringsmål. Å sammenligne studentgrupper på tvers av skoler og program er vanskelig – om ikke umulig. At 66 prosent av studentene oppnår karakteren A, B og C viser at de fleste av våre studenter gjør det bra.

Rektor ved Westerdals ACT, Tine Widerøe, mener små klasser og krevende opptaksprøver er en

del av forklaringen på de høye karakterene.

– I tillegg er vi kjent for et godt studiemiljø, der studentene tar vare på hverandre både faglig og sosialt. Alt dette er faktorer som bidrar til trivsel, motivasjon og et ønske om å få det beste ut av studietiden sin hos oss.

universitas@universitas.no

Distraksjoner: Otilie Jagge, Celina Sandor og Alexandra Hansen på BI tror den høye strykeprosenter gjør at studentene prioriterer det framfor studier.

Massive matKutt

I 2017 serverte Kutt Gourmet 22 800 lunsjer til Blindern-studentene, og sparte samfunnet for over 10 tonn med matsvinn. Nå varsler de nye planer.

Matsvinn

tekst Sunniva Eide
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Duften av New Orleans' kylling-gryte, gumbo, fyller det avslap-pede lokalet på Fredrikke. Allerede ti minutter før åpningstid har det begynt å samle seg små grupper av mennesker. Fra spiseriet heiser git-teret klokka 12 til dagens siste mål-tid er forsvunnet, er det en lang kø av sultne studenter. Det lønner seg å være tidlig ute for å få sikret seg en av de 150 måltidene, som i dag koster snaue 50-lappen.

– Kutt Gourmet tilbyr studente-ne en gourmetlunsj av ingredienser som ellers ville blitt kastet, skriver Lene Kvale, markedskoordinator i SiO, i en e-post til Universitas.

Kreativ kokk

Fra Kutt åpnet i 2015 har spiseriet spart samfunnet for over 23 tonn matsvinn. Bare i 2017 serverte de 10 260 kilo med mat som ellers hadde gått i søpla. Dette tilsvarer vekten til nesten to fullvoksne afrikanske elefanter. Kokken Even Ropsted forklarer suksessen slik:

– Det er nok en kombinasjon: Vi har fokus på matsvinn og prisni-vået er noe under de andre kaféene, sier Even Rosted, kokken ved spise-stedet. Han skynder seg å legge til: – Og forhåpentligvis at maten er god da!

Hver dag får han inn nye over-skuddsvarer fra leverandører som SiO Mat og Drikke og Deiglig Fre-drikke.

– En gang fikk vi inn blekk-sprut. Det var litt vanskelig å sette sammen retter av, men jeg laget poke bowl og paella – som begge ble veldig populære!

Kokken er selv engasjert i kam-pen mot matsvinn både på jobb og hjemme.

– Vi ønsker å synliggjøre for studenter og ansatte at det går an å lage godt mat av varer som holder på å gå ut på dato, sier han.

Nye planer

Kutt har gjort stor suksess på Blin-derne, og i høst åpnet de en ny filial på Oslomet. Nå vars-ler Lene Kvale om nye planer.

– Nå er vi repre-sentert på de største campusene i Oslo, men vi har et ønsker om å nå ut til flere med Kutt Gourmet. Vi ser på ulike muligheter, som blant annet foodtruck og pop-up for spre budskapet samt å utgi oppskriftene på de mest popu-lære rettene, sier hun.

Even Rosteds topp tre mot matsvinn:

- Bruk sansene mer: Hvis et yoghurtbeger er gått ut en dag i forveien, er det ikke farlig å lukte og smake på den!
- Legg brød ferdig oppkut-tet i fryseren, da kan man ta ut så mange skiver du trenger om gangen.
- Frys ned overskuddsmaten, men husk å skrive på dato.

Suksess: Ifølge kokken Even Ropsted er suksessen et resultat av at de har fokusert på matsvinn, og at de har et noe annet prisnivå enn andre kaféer.

Vegetariske alternativer

Ettersom Kutt redder matvarer som ellers ville gått i søppelet, er de fleste rettene med kjøtt. Likevel finnes det noen vegetariske alter-nativer:

– Forrige uke hadde vi en indisk korma, da hadde vi kyllingen ved siden av, slik at det kunne være ve-gansk, sier Rosted.

I tillegg er også Even Rosted kokk på Blindern Vegetariske, som er en Pop-Up hver mandag i samme lokaler.

– Det er et annet konsept, og ikke laget av overskuddsvarer, sier Rosted, men leg-ger til:

– Hvis jeg får inn overskuddsmat som f.eks vegetarburgere, eller har grønnsaker til overs, så tenker jeg alltid på Blindern vegetariske.

Visste du?

Black Debbath vokalist, Lars Lønning, er en av stamkundene på Kutt Gourmet.

Stryktoppen

- BI 10,8%
- Det teologiske menig-hetsfakultet 9,6%
- Oslomet 8,3 %

Gode karakterer (C eller bedre)

- Politi hogskolen 81,42%
- Westerdals 78,89%
- NiH 76,68

Skoler med alternative vurde-ringsmetoder og begrenset data er ikke inkludert.

nten på skolen skyldes et aktivt studentmiljø, som

PROREKTOR VIL KASTE KARAKTERENE: Møter massiv motstand

Prorektor ved NMBU, Solve Sæbo, vil skrote karakterer ved høyere utdanning. Det er han nokså alene om.

Karakterer

tekst Vilde Jakobsen
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Drømmer du om en hverdag uten eksamensangst, uten den snikende følelsen av at pensummengden bare blir større og større – rett og slett en studiehverdag uten karakterer? Det gjør også prorektor ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU), Solve Sæbo.

– Det er et paradoks at systemet vårt i dag appellerer til intens pugging og søvnløse netter rett før eksamen, skrev han i et debattinnlegg i Aftenposten 21. januar. Sæbo mener at karakterer skaper en frykt for å feile, og senker prestasjonsevnen til

«Jeg tror vi gjør oss selv en bjørnetjeneste ved å legge skylden på karaktersystemet»

Jens Læg Reid, leder for studentparlamentet ved UiO

studenter.

– Mange mener dette systemet motiverer elever til å ville lære. Ja, karakterene motiverer, men ikke til faktisk å lære, skrev han i innlegget.

Til Universitas foreslår Sæbo større endringer enn bare å fjerne karakterer.

– Jeg tror man lærer bedre med prosjektbaserte kurs, der man løser oppgaver sammen og foran hverandre. Kontinuerlig opplæring ville gi bedre læringseffekt, og da fokuserer man mindre på å oppnå en god karakter.

Karakterer ikke problemet

Leder for studentparlamentet ved Oslomet, Rune Keisuke Kosaka, mener forslaget om prosjektbaserte kurs ikke er gjennomførbart:

– Prosjektbaserte kurs er veldig ressurskrevende. Vi må tenke innenfor de rammene vi har, og realiteten er at ressursene til universiteter og høyskoler har blitt redusert de siste årene.

Kosaka ønsker å beholde karakterer på universiteter og høyskoler.

– Det største problemet er at studenter ikke forstår hva de forskjellige karakterene gjenspeiler, sier han.

Urealistisk og unødvendig

Johannes Skaar, professoren ved Universitetet i Oslo (UiO) som ble kåret til en av Norges beste undervisere av Morgenbladet i 2016, mener fjerning av karakterer er både et urealistisk og unødvendig mål.

Han forklarer at karakterer trengs for at studentene skal

gjøre et skikkelig arbeid. Det er ofte et slit å lære, og karakterer gjør at studentene yter ekstra, mener han.

– Studenter er naturlig nok opptatte av karakterer, men det trenger ikke være noe negativt, sier Skaar.

Representerer kun én dag

– Det er nok ikke karakterer som gjør at studenter må ta skippertak. Jeg tror vi gjør oss selv en bjørnetjeneste ved å legge skylden på karaktersystemet, sier Jens Læg Reid, leder

for studentparlamentet ved UiO.

Læg Reid mener problemet er at det kun er én stor vurdering i semesteret. Han håper at karakterer blir riktigere dersom de baseres på mer enn én enkelt dag.

– Desto flere faktorer som danner grunnlaget for karakteren, desto mer representativ er den for studentens kunnskap, sier Læg Reid.

«Det er et paradoks at systemet vårt i dag appellerer til intens pugging og søvnløse netter»

Solve Sæbo, prorektor ved NMBU

Prorektor ved NMBU, Solve Sæbo.

PRESSFOTO

Fem på plassen

Spørsmål 1. Synes du at vi burde fjerne karakterer på universiteter og høyskoler?

Spørsmål 2. Tror du fjerning av karakterer ville bidratt til mer fokus på læring og faget?

Helene Wiberg, 25 år gammel, går på lektorutdanning ved UiO.

Svar 1: Det er vanskelig å si. Jeg er kanskje for det, men karakter er et veldig innarbeidet system.

Svar 2: Det tror jeg. Det ser ut som at studenter er mer opptatt av karakteren enn tilbakemeldingen, og de som får dårlig karakter ser sjeldent på begrunnelsen.

Theresa Sandnes, 20 år gammel, studerer farmasi ved UiO.

Svar 1: Det er en ny tanke! Jeg synes det er en god indikasjon på hvordan man ligger an.

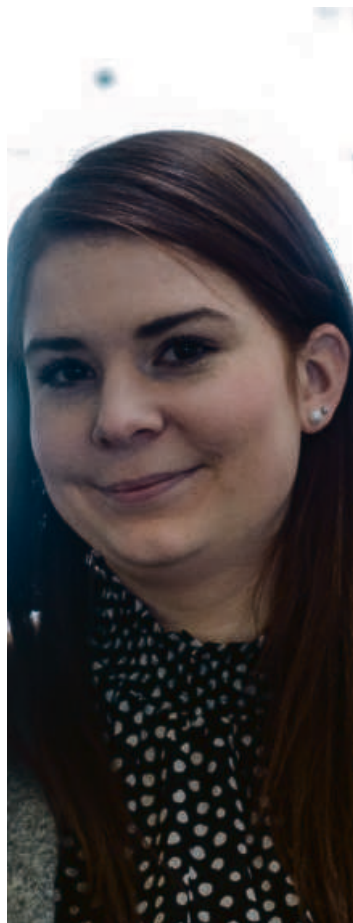
Svar 2: Det er jeg usikker på. Det kan føre til at mange studenter jobber mindre, men man er jo mer motivert på universitet enn på videregående og ungdomsskolen.

Eli Brenna, 21 år gammel, studerer internasjonale studier ved UiO.

Svar 1: Nei, jeg vet ikke om noen andre gode vurderingsformer.

Svar 2: Det kan hende. Man kan kanskje vurdere det.

Johanne Pedersen, 25 år gammel, går lektor ved UiO.

Svar 1: Jeg er ikke helt sikker. Det vil få både positive og negative konsekvenser.

Svar 2: Det tror jeg absolutt.

Brynjar Olsen, 20 år gammel, studerer medievitenskap ved UiO.

Svar 1: Jeg aner ikke.

Svar 2: Spør en professor, selv aner jeg ikke. Det ville kanskje fungert hvis man brenner ordentlig for faget.

FOTO: ERIK BRYHN JACOBSEN

Femdobler gebyret

Universitetsbiblioteket innfører automatisk fornying av lån og femdobler gebyret om du glemmer å levere en bok.

Bibliotek

tekst Arvid Folke Järnbert

Fra i år av har Universitetsbiblioteket i Oslo begynt å fornye lånene dine automatisk, slik at du slipper å huske å levere bøker i tide. Dette kaller de auto-forny-ing.

Auto-fornyingen gjelder imidlertid kun for bøker som ingen andre venter på. Hvis du beholder bøker med venteliste over fristen, løper du nå ut på et 250 kroners gebyr per bok.

Det er en femdobling fra gebyret på 50 kroner i fjor.

– Vi øker det til 250 kroner for studentenes beste, sier Brit Heidi Rustad.

Ny lånepraksis

Rustad er koordinator i gruppen som foreslo endringen, hvilket ble godkjent av Bibliotekdirektøren. Hun tror auto-fornyning vil

gjøre studenters hverdag lettere, mens de høye gebyrene vil piske opp sirkuleringen av ettertraktede bøker.

Studenter som kupper penumbøkene andre vil ha, skal nå straffes fem ganger så hardt.

Men innovasjonen er den nye tjenesten auto-fornyning. Å vinkle endringen på det femdoblete gebyret er en misforståelse, skal vi tro koordinatoren.

– 250 kroner for én bok synes vi er rimelig når andre studenter står og venter på boken, og når man også har fått to påminnelser om levering, sier Rustad.

Biblioteket varsler deg når boklånet løper ut og også syv dager etterpå på SMS og e-post. Det er etter 14 dager at erstatningskravet og gebyret kommer.

Dele på bøkene

Rustad forteller om biblioteket som en plass hvor vi deler på felles materiale og er solidariske med hverandre – og dette som en tjeneste helt uten kostnad.

– Biblioteket er helt gratis. Det er et fellesskap å dele på bøkene, sier Rustad.

Om man følger reglementet og er punktlig, er det gratis. For de slepphendte av oss, er lånet gratis kun en viss tid. Etter det, innløper gebyr. Men sammenlig-

ning med en annen type 30-dagers gratislån vil Rustad ha seg frabedt.

– Dette er ikke noe forbrukslån. Dette er til fellesskapets beste. Vi er ikke ute etter penger på dette i det hele tatt. Vi prøver å gjøre det på en måte som bidrar til fellesskapets beste.

Fellesskapets beste

Skulle du ikke bare glemme å returnere en bok på venteliste i tide, men også miste boken fullstendig, følger et erstatningskrav om en tilsvarende utgave eller 750 kroner – det i tillegg til de 250 kronene allerede påløpt i gebyret.

På bare én bok kan du altså ikke råke utfor mer enn 1000 kroner i bot. Hvis du har lånt flere ettertraktede bøker er du naturligvis over i en annen prisklasse.

Ikke før du har betalt tilbake for misligholdet, og kredittbalansen din er oppveid, kan du ta opp lån fra biblioteket igjen.

Rustad forteller at man kan låne så mange bøker man vil. Samtidig er det heller ingen grenser for hvor mye en kan måtte gå ut med.

– Det er ingen maksgrense på hvor mye man kan betale i gebyr, sier Rustad.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

BEMANNINGSBYRÅ

Manpower er din døråpner til arbeidsmarkedet.

Som Norges største bemanningsbyrå har vi både faste stillinger og oppdrag hos Norges ledende selskaper.

Se mulighetene på manpower.no

Vi ser frem til på hjelpe deg videre i din karriere.

DANS

Kom og Dans Oslo
Brenneriveien 11
0182 Oslo

oslo@komogdans.no
Tlf. 22 40 19 00
www.komogdans.no

Studentpris på klippekort (stud.bevis)
Ungt miljø - Nordpolen skole onsdag
Swing - Salsa. Også helgekurs

LEGE

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

PIZZA

Studenttilbud: **Stor pizza 159,- kr**

Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis

Bestill online på www.pizzabakeren.no

TRENING

Friskis&Svette Majorstuen
Sørkedalsveien 10A
0369 Oslo

oslo@friskissvettis.no
Tlf: 22 83 94 40

www.friskissvettis.no/oslo

Tren for kr. 203,- pr mnd.
Vi har styrkerom, spinning og saltrening.
Gratis prøvetime.

Få bedre utbytte av treningen og lær av Norges Eliten!

Book treningstime med Norgesmestere og Europamestere når som helst og hvor som helst!

Last ned appen fra Google play / App Store

www.ikseed.com

Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperiagym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiagym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.

Gode lokale og nasjonale tilbud for studenter i Oslo

ANARKISTEN

THOMAS HYLLAND ERIKSEN FORSKER
PÅ HVA SOM SKJER NÅR TING BARE GÅR
RASKERE OG RASKERE. SELV DRØMMER
HAN OM AT INTERNETT BLIR LAGT NED.

tekst: RUNA FJELLANGER
foto: MATILDE SOLBERG CLEMETSEN

Høyt opp i SV-blokka på Blindern finner du kontoret hans. «Thomas Hylland Eriksen, professor, treffetid: etter avtale». Ved døra henger et avisutklipp: «Sverige måste stoppa Eriksen».

I mange år var han fast inventar i debattspalter og -programmer, men i det siste har det vært mindre Hylland Eriksen i monitor.

– Man blir litt lei av å gjenta seg selv. Du blir lei av å høre din egen stemme og se ditt eget tryne. Det skjedde i hvert fall med meg på et tidspunkt, sier han.

– Da jeg var 30 år var det kjempegøy å være med på tv-debatter, da jeg var 40 så var det noe jeg gjorde av plikt og da jeg ble 50 tenkte jeg «nei, nå får vi slippe til ungdommen».

Det er ikke til å komme utenom at det ikke er den eneste grunnen til at Thomas Hylland Eriksen (56) har deltatt mindre i samfunnsdebatten de siste årene, selv om han helst vil slippe å snakke om den andre grunnen. Nå er han er lei av å bli spurt om kreften.

– Du har Per Fugelli som brukte sykdommen som en plattform til å reflektere høyt, og så har du sårne som meg som helst vil snakke om alle mulige andre ting.

Elsker kokospalmer

Nå er Hylland Eriksen tilbake på Blindern. Han er 50 prosent sykemeldt, men forteller om boka «Boomtown», som kommer til høsten – og hva neste bokprosjekt er. Hva vil han aller helst? Fortsette. Han er en beskjeden mann sier han, og mener at de fleste dagdrømmer ofte egner seg best som dagdrømmer.

– Nå har jeg så vidt begynt å sette i gang et veldig morsomt prosjekt på Seychellene. Det handler om hva det innebærer å bo i en veldig liten stat med 90.000 innbyggere i en globalt integrert kompetitiv verden. Da vil jeg se på alt fra språk og litteratur til infrastruktur og identitet. Det er jeg heldigvis i gang med, så det er ikke noen urealistisk drøm, sier han.

I februar reiste Hylland Eriksen tilbake til Mauritius, øystaten der han utfør-

te sitt aller første feltarbeid for over 30 år siden, for å lansere en bok som feirer øyas 50 år som selvstendig stat.

– For en som elsker kokospalmer, kreolsk mat og teoretiske utfordringer, er Seychellene en naturlig videreføring. De snakker også et kreolspråk som er nært i slekt med det på Mauritius, noe som også hjelper, sier han.

Taua av politiet

Thomas Hylland Eriksen ble født i Oslo, oppvokst i Kenya og på Nøtterøy. En velstående del av Norge, med noen radikale pusterom for en ung anarkist. Noen forfattere, kunstnere og folk som mente at man burde dyrke gulrøttene selv. Foreldrene hans hadde møtt hverandre på journalisthøgskolen og faren ble redaktør for Vestfold Arbeiderblad, mens moren endte opp som lærer.

– Det var et bra sted å vokse opp, og for meg et fint sted å forlate også. Det ble litt trangt, sier han.

Med stor frihet og få bekymringer ble de sluppet ut i verden, hev seg på sykelen og dro avgårde for å finne på faenskap. Det var ingen som overvåket dem, ingen som sladret og ingen mobiltelefoner. Likevel ble Hylland Eriksen tatt på fersken en gang.

– En kamerat og jeg ble taua inn av politiet og bøtelagt natt til 1. mai. Da hadde vi gått rundt i Tønsberg og spraymalt anarkistiske slagord rundt om kring, sier han lattermildt.

– De var jo greie, det var litt Karde-mommeby. Så politiet sa «ja, det var jo ikke så vanskelig å finne dere, vi bare fulgte malingssporene».

Hylland Eriksen og kompisen fikk bot, og måtte betale for at en ruglete betongfasade ble sandblåst. Sånn sprakk studielånet for den ferske studenten, da han etter sommeren begynte på universitetet, men måtte få seg en deltidsjobb for å betale for pøbelstrekene.

– Vi var likevel enige om at det var verdt det, sier Hylland Eriksen. Han tok med seg opprøret til hovedstaden, og var redaksjonsmedlem i det frihetlige bladet Gateavisen på 80-tallet – omdøpt til Glasnost for noen utgaver av Hylland Eriksen. ►►

I PÅ ROM 743

STUDENTHUMOR: Skulpturen «Air» av Arnold Haukeland pryder Frederikkeplassen. Eller «Eksamenskandidaten», som Thomas Hylland Eriksen kaller den. – Den er blank og den har huller, men den står, sier han.

◀◀ – Jeg er så rar at jeg ser opp til Mikhail Gorbatsjov. Det sier jo en hel del, sier han og ler.

Gjengangeren

Du har kanskje sett ham utenfor SV-fakultetet? Eller komme syklende ut av Ullevål hageby? Hylland Eriksen har vært fast inventar på universitetet siden 80-tallet.

– Jeg har vært her på Blindern hele mitt liv, jeg. Opprinnelig stakk jeg bare innom for å surre litt rundt mens jeg fant ut hva jeg egentlig ville drive med, og nå har det gått 37 år og jeg er her fremdeles, sier Hylland Eriksen.

Det var aldri akademiker han skulle bli. Hylland Eriksen begynte å studere for å ha noe å holde på med.

– Da jeg var 18 år hadde jeg to drømmer. Det ene var å skrive romaner og historier, den andre var å redde verden gjennom å drive med grønn, anarkistisk politikk. Hvis man vil tolke det velvillig kan man vel si at jeg har prøvd å realisere disse drømmene, som regel med andre midler.

Han begynte tidlig på universitetet, tok et av grunnfagene på ett semester og som 21-åring hadde han tre grunnfag: antropologi, sosiologi og filosofi. Hylland Eriksen begynte på en magistergrad i filosofi, men ble trukket tilbake til antropologien av tre grunner: tyngdepunktet lå utenfor Europa og i antropologien foregikk ikke samtalen kun mellom akademikere.

– Og det tredje var at det var jævlig gøy! Til enhver tid var det noen som nettopp hadde kommet tilbake fra feltarbeid som kunne fortelle historier om verdener vi aldri hadde opplevd selv. Det gjorde verden til et større sted for meg.

Nede i tyskerbrakkene, som lå der Det utdanningsvitenskapelig fakultet ligger nå, satt Hylland Eriksen og de andre sosialantropologistudentene. Der var det trekkfylt, lytt og trangt, men de hadde evig med tid.

– Man har nok litt mindre tid til å gå og surre på egenhånd i dag. Professorer var med på kollokvier og med hjem og drakk te, mimrer han.

Universitetet har nok endret seg mest for de som underviser, mener Hylland Eriksen. Rangeringer, krav om publisering og søking av penger fyller opp dagene. Det finnes noen bestemte måter man skal være akademiker på.

– Vi føler et større press om å fungere som en pølsefabrikk, sier han.

– Internett er nedlagt!

– Noen av de beste intellektuelle forskerne produserte ganske lite, sier Hylland Eriksen.

De mest produktive er ikke nødvendigvis de dyktigste. Sosialantropologen Marcel Mauss har hatt enorm innflytelse, men utga aldri en bok, forteller han. Og hva med Claude Lévi-Strauss, strukturalismen grunnlegger?

– Han publiserte mye etterhvert, men ikke i begynnelsen. For da satt han og tenkte og leste og noterte, så det tok ham fire år før det kom noe større. Da utga han til gjengjeld en bok som endret måten vi tenker om slektskap på. Hadde han hatt finansiering fra Brussel eller forskningsrådet hadde han mistet pengene. «Framdriftsrapporten din er jo tom», ville de sagt.

I 2001 skrev Hylland Eriksen boka «Øyeblikkets tyranni». Hva gjør ny teknologi med tidsopplevelsen vår? lurte han, flere år før smarttelefoner og sosiale medier. Selv tekstmeldinger var sjeldne, og boka handlet om e-post, flerkanal-tv og datanettverk. Allerede da var han bekymret for avbrytelsene, og «vår manglende evne til å tenke en tanke som er lengre enn fem centimeter». Dette blir det kanskje en ny bok om til neste år, tror Hylland Eriksen.

– Jeg har av og til dagdrømt om at én dag kommer avisene bare i papirutgave. Så står det på forsiden av Aftenposten og Dagbladet at internett er nedlagt fordi noen fant ut at det var en dårlig ide. Det forurenset hjernene til folk for mye og ingen var lenger i stand til å lese «Krig og fred».

Full gass

Det handler om tempo. Overheating var et fem år langt forskningsprosjekt som ble ferdigstilt i 2016, og Hylland Eriksens drøm. Et viktig, faglig spennende og større prosjekt enn det som er vanlig. Fremfor at hver enkelt forsker satt på sin lille knaus, med et lite stipend og et lite prosjekt, rommer Overheating store summer fra Brussel, forskere, postdoktorer, flere doktorgradsstipendiater, masterstudenter og løsarbeidere.

Ikke minst: Hylland Eriksen & co ville se globaliseringen nedenfra. Det er det som ofte mangler, mener han, i mange av bøkene han leser. Hvordan reagerer folk på raske endringer? spurte de seg selv. Hva er konsekvensene av at antall bilder som tas i verden ble tredoblet fra 2010 til 2015? Eller den enorme veksten i verdenshandelen de siste 25 årene? Hva med at antall turistankomster i verden har blitt femdoblet fra 200 millioner i 1980 til en milliard i 2012? Sånne spørsmål stiller Hylland Eriksen seg.

De førte ham til Gladstone, en by de færreste australiere har hørt om. Ikke et sted du

FUGLOG FE: Veggene er dekket av bokhyller, ganske mange flere enn dem som kommer med kontoret. Der står bøkene Hylland Eriksen leser, samt hans egne oversatt til et titalls språk. Og en dronte fra Mauritius.

TREEHUGGER: Sommeren 2017 raste Raino Malnes, professor i statsvitenskap, da flere kirsebærtrær som må spørres først. – For meg er disse tidsvitner, de forteller meg noe om tidens gang og langsomt skikkelig tre krever tid. Skal du sage ned et tre som skygger for solen, skal du tenke deg grundig om.

Trær ble hogd ned – uten at noen hadde spurt ham. Skal det felles trær i alleen er det Hylland Eriksen somhet. Å plante et tre er en langsom ting. Det går fort å få det i jorda, men å få det til å bli et m. Det tok det treet hundre år å bli så stort, og så kan du sage det ned på ti minutter, sier han.

THOMAS HYLLAND ERIKSEN OM:

...HVEM SOM LAR SEG PROVOSERE AV HAM:

– Det er vel ofte folk som burde ha visst bedre, men som leter etter enkle svar på kompliserte spørsmål.

...BLINDERN-ARKITEKTUREN:

– En av de tekstene jeg er litt mindre stolt av var om UB (Universitetsbiblioteket red.anm) da det var nytt på slutten av 90-tallet. Jeg likte det ikke i det hele tatt, det var en sånn svart kloss som så ut som om den hadde landet fra det ytre rom. Det får deg til å tenke på Darth Vader, mente jeg den gangen. Men jeg kom senere på bedre tanker.

...BARNA:

– Datteren min går i 3. klasse på videregående og er litt som meg, hun har lyst til å gjøre verden til et bedre sted. Hun blir opprørt av å se dokumentarfilmer om Latin-Amerika. Det er et sunt raseri fordi det kommer fra hjertet og er drevet av et rettferdighetsinstinkt. Sønnen min studerer fysikk og matte i Sveits. Jeg kan ikke hjelpe ham med leksene for å si det mildt, men heldigvis er han en prima fyr.

...Å STUDERE:

– Vi kan realisere oss selv på utallige måter, og mange av dem er karbonnøytrale. Det å reise på weekendtur til Krakow er ikke karbonnøytralt, men det er mye som er det. Som å studere spennende fag på universitetet uten at man helt vet hva man skal bruke dem til. Det gjør at du får et rikere liv.

drar på ferie, og et sted få stopper på vei oppover kysten. Likevel en viktig by, mener han, for folk drar dit for å jobbe. Der finner du to av verdens største aluminiumsverk og en av verdens største kullhavner. Da Hylland Eriksen var der bygget de tre store LNG-terminaler, som komprimerer og fryser ned gass som selges videre til Asia.

– Det er et sted hvor ting har skjedd veldig fort, og der folk stort sett synes det er fint med raske endringer fordi det skaper arbeidsplasser.

Befolkningen vokser og det bygges nye, generiske forsteder med typehus, bensinstasjon, McDonalds og supermarkeder. Kanskje et postkontor med litt flaks.

Boomtown

Gladstone ligger rett innenfor Great Barrier Reef, verdens største korallrev. I havnebassenget utenfor byen hadde det vært utslipp i alle år, men da Hylland Eriksen var der skulle det mudres opp.

En dag begynte folk å finne døde skilpadder som fløt på ryggen. Noen oppdaget at det stedet der de hadde gått tur med hunden sin hver morgen, lå det nå fem store, døde fisk på stranden. Ingen ville kjøpe fisk fra Gladstone, og fiskerne gikk til søksmål. Og dugongene, en type sjøkuer, forsvant – angivelig.

– Ofte finnes det ikke noe enkelt svar. Miljøaktivistene sa at dugongene var borte fra havnebassenget på grunn av forurensningen. Havnefogden sa at han hadde bodd i Gladstone i 30 år og han hadde aldri sett en eneste dugong der. Men dagen etter tok jeg en ferge fra Gladstone, og da så jeg en dugong i havnebassenget, sier Hylland Eriksen og ler.

Dette viser at kunnskap er usikker og må utfordres, mener han.

– Vi ser gjerne det vi ønsker å se. I de fleste lokalsamfunn har ikke bare folk ganske forskjellige svar på politiske utfordringer, men også helt forskjellige virkelighets-

beskrivelser. De ser ikke de samme tingene.

Skravlete sensor

Han snakker raskt og gestikulerer skarpt. Sier ting som «dette er et langt svar på et kort spørsmål» og «la meg si det på en annen måte», det florerer av innskutte setninger og digresjoner.

Da han var sensor for muntlig eksamen sammen med en annen pratsom antropolog, Theo Barth, gikk det et rykte om at det var flaks å ende opp med dem.

– Det ble det sagt i gangene at «det var en jævla bra kommisjon, for du slipper å si noe sjæl». Han og jeg glemte oss, og begynte å diskutere. Så hvis vi var fornøyde med vår egen diskusjon, så ble det en god karakter, sier Hylland Eriksen og ler.

Rom 743

Først etter seks år på Blindern gikk det opp for ham at han nok ikke ble ferdig med academia med det første.

– Jeg tror det var da jeg var ferdig med muntligeeksamen i hovedfag i desember 1987. Da skjønte jeg at det kunne tenkes at dette var noe jeg ville jobbe mer med, sier Hylland Eriksen.

Han vinker og forsvinner opp gjennom alleen. Nå er radene med platanlønn nakne, de tynne grenene er kun dekket av snø. Men om noen uker brister knoppene atter en gang, og en ny vår er her. Årene går, som de alltid har gjort. Nervøse 19-åringer hopper av trikken, og tar sine første studentskritt mot et nytt fakultet. Andre uteksamineres, betaler sitt siste purregebyr på Universitetsbiblioteket og forlater studentlivet for godt. Og Thomas Hylland Eriksen skriver nye bøker, tar heisen ned fra rom 743 og vandrer rundt på Blindern.

magasin@universitas.no

VALGET I RUSSLAND

utenriksredaktør:
utenriks@universitas.noEmilie Solberg
902 16 573

Vladimir ser mørkt på fremtiden

Fysikkprofessoren Vladimir Kiryanov håper både Gud og vitenskapen skal hjelpe Russland ut av smørja.

ST. PETERSBURG, MOSKVA

Markus Slettholm
journalist i RusslandHanna Hjardar
fotograf i Russland

– Jeg vil vise at russere også er vanlige folk, sier Vladimir Kiryanov.

Derfor har den 67 år gamle fysikeren invitert to norske journalister helt i begynnelsen av 20-årene hjem til leiligheten sin midt i St. Petersburg. Den er ikke liten, ei heller stor, men minner i grunn om de mange småborgerlige bygårdene man finner overalt i Oslo.

På veggen i leilighetens stue henger bilder av tre generasjoner Kiryanov. På et av dem er Vladimirs bestefar avbildet i militæruniform.

– Det må være tatt helt på tampen av første verdenskrig. I 1916 eller 1917, tror Vladimir.

Bestefaren endte sine dager i 1938, da han ble skutt under «Den store terroren», en serie utrensninger i Stalins regime rett før andre verdenskrig. Eller som Vladimir og alle andre russere kaller det: «Den store fedrelandskrigen».

Ved bestefar Kiryanovs side henger Vladimirs far, også i uniform.

– Han satt som politisk fange i fire år under Khrusjtsjov-tiden. Det var ikke like grusomt som Stalins gulag-leire, men det var fortsatt tøft for min mor, min fire år gamle bror og jeg som måtte klare oss uten far, sier han, før han stolt peker på en ung og kjekk utgave av seg selv, også i militæruniform.

Realist

Vladimir har levd et langt liv innenfor både sovjetisk og russisk akademia.

I 1974 fullførte han sin doktorgrad i teoretisk fysikk. Han underviste i økonomisk matematikk ved St. Petersburg State University of Economics i 30 år, før han i 2015 begynte

å undervise i matematikk ved St. Petersburgs sjøfarts-akademi.

– Realfag var den frieste grenen innenfor akademia under sovjettiden, sier han.

De samfunnsvitenskapelige fagene var under konstant undertrykking og overvåking fra kommunistpartiet. Selv om Gorbatsjovs reformer på 80-tallet også gjaldt akademia, var for eksempel historiefaget langt på vei preget av marxistisk propaganda i hele sovjettiden.

– Sammenlignet med andre i Sovjetunionen, levde realister i relativt stor frihet.

– En enorm fangeleir

Likevel legger han ikke skjul på at han ser tilbake på sovjettiden med gru. Bestefarens og farens historie har selvsagt farget hans syn på landets historie, men materielt sett hadde Vladimir det greit. På grunn av Den kalde krigen og våpen- og romkappløpet med USA var realister en relativt privilegert gruppe i den ellers så fattige Sovjetunionen. Derfor fikk han også en mulighet til å dra til Vesten en gang helt på slutten av 80-tallet.

– Det var et sjokkerende syn å se grensen til Finland. Det var høye piggrådgjerder med

«Man får bare håpe at Gud er nådig og sørger for lykke i Russland»

Vladimir Kiryanov

soldater med maskingeværer og mange kilometer ingenmannsland. Da forstod jeg at jeg faktisk levde i en enorm fangeleir. Det gjorde sterkt inntrykk, sier han.

– Vi ble holdt fanget av kommunistene og hele landet satt i fengsel i mer enn 70 år.

På ski i Ål

I 1991 falt Sovjetunionen, og fra dets aske oppstod Den russiske føderasjonen. Midt i alle problemene med «fylikken Jeltsin» bød

Rubel og bit: – Lave lønninger er grunnen til at Russland er så korrupt, sier Vladimir Kiryanov. Han mener løsningen er å g

det også på muligheter for den unge akademikeren.

– Se så ung jeg var!

Han peker på et bilde i et fotoalbum som viser en ung, skigående Vladimir i Ål i Hallingdal. På bordet i stua står det russiske og det norske flagget side om side, rett foran ymse ortodokse symboler.

– Jeg og min kone var i Norge da deres forrige konge døde i 1991 for å besøke min gode venn Olaf.

– Hvordan ble du kjent med en hallingdøl?

– En dag jeg var på vei til kirken møtte jeg en kar som spurte om jeg snakket engelsk. Jeg svarte at jeg snakket litt, og så fant vi umiddelbart tonen.

– Har dere fortsatt kontakt?

– Ja, vi besøkte dem i fjor. Noen ganger har jeg følt at han er en nærmere venn enn noen jeg har her i Russland, sier han ettertenksomt og legger til:

– Det er en liten verden.

Satse på utdanning

Vladimir tjener omtrent 40 000 rubler i måneden, noe som tilsvarer omtrent 6000 kro-

ner. Han kan ikke kjøpe ny bil eller leilighet eller reise særlig mye, men sier at lønna er «god nok».

– Lave lønninger er grunnen til at Russland er så korrupt. Løsningen er å fjerne dette grunnlaget og gi arbeidsfolk en anstendig lønn. Men Russland er gammeldags, sier han.

Som den akademikeren Vladimir en gang er, tror han mye vil løse seg med bedre utdanning.

– Vi må utvikle samfunnsvitenskapene, psykologi, sosiologi og historie for å bygge landet videre og forstå morgendagens Russland, sier han.

Men foreløpig ser han mørkt på fremtiden i eget land. Den lille troen man hadde på Vladimir Putin da han kom til makten, er for lenge borte.

– Men kanskje vi en dag vil vokse som land, og ikke lenger være den litt dumme og morsomme lillebroren i Europa. Men jeg ser ingen måte vi kan komme oss ut av denne situasjonen, sier han, før han skyter inn:

– Man får bare håpe at Gud er nådig og sørger for lykke i Russland.

universitas@universitas.no

gi arbeidsfolk anstendig lønn og tilby bedre utdanning.

Gjestfrihet: Vladimir har dekket på med blomster og hjemmelaget mat for anledningen.

Skal jeg fortelle deg hva du er? – Feminazi

✉ Melding hjem

Ingrid N. Ekeberg, journalist
i Universitas

Det nærmer seg slutten på prakti-
kantoppholdet mitt i Buenos Aires, og
jeg drikker øl med to venninner. En
«chamuyero» (les: Lokal hingst), slår
seg ned ved bordet vårt, og avbryter
samtalen tvert. Brisen og solbrent snur
jeg meg mot han og sier: «Spurte du oss
om du kunne sette deg ned her?». Det
viser seg ikke å være så lurt.

Da jeg reiste hit første gang, var det
stas med oppmerksomhet. En kjek-
kas som flørtet åpenlyst i butikken, en
beiler som ikke tok nei for et nei. På
mine 165 centimeter på sokkelessen var
jeg høy for første gang i mitt liv, og det
kommunegrå håret hadde blitt blondt.

Det bikket derimot raskt over i det
absurde: Bussjåfører med bussen full av
passasjerer som tutet, smågutter som
hvisket obskøne ting når jeg passerte,
daten som nektet å la meg spleise på
middagen i frykt for å tape ansikt. Mine
argentinske venninner var selvfølgelig
vant med slik oppførsel, og overså glatt
vår nye bordkavaler. Etter å ha blitt
plystret på siden puberteten har de lært
å velge sine kamper med omhu.

Her heter det ikke #MeToo, men
#NiUnaMenos (ikke ei mindre). Hver
36. time blir en argentinsk kvinne
drept, som regel av noen hun kjenner.
Abort er kun tillatt ved dispensasjon,
og liv går tapt på ulovlige klinikker som
gjør inngrepet på gamlemåten. Svart-
kledde kvinner gjennomførte i 2016 en
generalstreik bak parolen «¡Vivas nos
queremos!» (Vi ønsker å leve!). Mellom
to og fire på ettermiddagen forlot kvin-
ner i alle yrker arbeidsplassene sine for
å delta i den historiske kvinnestreiken.

Turistmagneten Buenos Aires, befolket
i all hovedsak av immigranter fra Spa-

nia og Italia, smykker seg med å være
en moderne, europeisk storby. I åtte år,
frem til 2015, hadde Argentina kvin-
nelig president, og de var tidligere ute
enn Norge med å kvotere kvinner inn i
parlamentet. Så hvorfor klarer ingen å
garantere for kvinners sikkerhet?

Sjekkekulturen kan være en del av
svaret. Unge argentinere sliter med
å bryte ut av egne stereotypier, med
én fot i fortiden, og én i fremtiden.
Dårlig økonomi tvinger mange til å bo
hjemme med sine religiøse foreldre, og
til å ligge med sine utkårede på dam-
pende sex-hotell. Reggeaton-musikken
de danser til får Tix and the Pussy Pro-
jects til å minne om Finn Kalvik, mens
argentinske pave Frans smiler til dem
fra hvert gatehjørne. Den unge kvin-
nen må finne balansegangen mellom
deilig og delikat, mens mennene stort
sett må kjøre på macho-høygir.

Beklageligvis sitter jeg med ryggen til
min forsmådde beiler denne kvelden,
og ser ikke at han er flankert av ti
kompiser. Det hele utløser en slags
Askeladden-aktig passear, hvor de én
etter én prøver å slå seg ned med oss.
Ingen ville tape ansikt, nå er det er
mann mot feminist.

– Skal jeg fortelle deg hva du er?
snøvler bachelor nummer fire i rek-
ken, da jeg gir ham avskjed på grått
papir. Jeg vet hva han skal si, for jeg
har hørt det før.

– En feminazi.
Vi har fått nok, og reiser oss opp
for å gå. I det jeg forlater lokalet,
reiser beilerne mine seg og gjør
nazihilsen. «HEIL HITLER», ljomer ut
i lokalet. Jeg får ikke frem et ord, vi
rusler hjem.

debutt@universitas.no

debattredaktør: **Runa Fjellanger**
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Snakket ikke med studenter

Det er foreslått å innføre boplikt på Møllenberg i Trondheim, skriver Under Dusken. Bakgrunnen er den store andelen studenter i området. Selv om Adresseavisen har dekket konflikten på Møllenberg, har de ikke snakket med studentene om situasjonen.

– Vi skulle gjerne ha snakket

mer med studenter om problematikken og laget saker om det, men har ikke kommet så langt i denne omgang, sier Adresseavisen til Under Dusken. Problemene på Møllenberg skal være forfall, forsøpling, festbråk, «utpressing» av barnefamilier, ifølge Under Dusken.

Drømmer om mobilforbud

«Jeg mener selv at noen med litt ansvar og makt på UiB, som ikke er redd for å bli upopulær over natta, bør introdusere et forbud mot mobil og PC under forelesning. Intet mer. Intet mindre», skriver Studvest-journalist Kristoffer Westergaard. Å holde seg unna nettaviser og memes er vanskelig for de med dårlig disiplin,

mener han – og ikke minst alle som sitter rundt. «Selvsagt finnes det strukturerte folk der ute som kun bruker tastaturet til å ta notater, men et forbud ville helt klart rasket vekk muligheten til lettvinnt underholdning, til fordel for de av oss med underutviklet disiplin», skriver Westergaard.

Ukas sitat:

«Studenthøner, ta vare på eggene deres!»

Håkon Bergseth, organisatorisk viseformann Høyres Studenterforening i Bergen, argumenterer for eggdonasjon i Studvest

Ukas tweets:

dama til @gingerpuz96
trondheim, _studentbyen_, der alt stenger kl 02, nach finnes ikke, og nattbuss etter kl 01 uansett busskort elr ikke koster 100kr

1-0 til Oslo!

Svein Egil Hatlevik @zweizz
i dag tenker jeg litt på at jeg faktisk er så gammel at jeg deltok på det redaksjonsmøtet hvor det ble enighet om at avslutningsspørsmålet på sistesideinterjuet i universitas alltid skal være «vil du vurdere din stilling etter dette?»

Vil du vurdere din stilling som helt sykt gammel?

Siri (unicorn emoji) @Smylfz
Jobb-/studiested OsloMet på tinder funker dårlig. Dopasosiasjonene gjør at de ryker venstre for hjernen kobles på tommelen. Navneskiftet forpurrrer altså folks muligheter på sjekkemarkedet, hva tenker dere om det @OsloMet?

~\('')~

OsloMet @OsloMet
@Smylfz Den såg vi ikkje komme, men vi har heldigvis eit godt alternativ til Tinder: Studentforeningar! Våre studentforeningar er den beste plassen å møte andre med felles interesser ;-)

;-)

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Jeg vil bare ha god mat

SiO-monopolet

Olav Riise, Gjestelista

Nok en gang har SiOs kantinedrift og deres monopol blitt et diskusjonstema, og nok en gang har debatten forløpt på samme måte. Noen fra Blå Liste sier at monopol er dritt, uken etter kommer noen fra Venstrealliansen med et innlegg i Universitas om Ayn Rand og hvor fæle kapitalistene er. Selv begynner jeg å bli ganske lei hele debatten, i likhet med resten av studentmassen tror jeg. Jeg vil bare ha god mat, uten å blakke meg.

Det siste året har man i Universitas kunnet lese om SiO-kokken Jerome Vincendeau. Mannen som har gått den lange veien fra å servere billig gourmetmat på KHiO, til å bli nedgradert til kokk, før han senere ble nedgradert til medarbeider og til slutt fikk sparken. En rimelig spesiell situasjon, hvis du også legger til at det er snakk om en prisvinende konditor og restaurantsjef blir saken helt absurd.

Venstrealliansens Kristine Sørheim skrev tidligere i februar om hvordan private aktører driver med skittent rulleblad, men hopper elegant over SiOs historie. I Universitas kunne man i fjor lese om SiO-kaffen som produseres i Rwanda, hvor arbeidernes månedslønn ligger på grensa til absolutt fattigdom. Jeg håper alle Studentparla-

mentets representanter husker dette når de kjøper seg morgenkaffen sin.

I mars for et års tid siden ble to SiO-kunder så syke at de varslet Mattilsynet. For to uker siden gikk den tidligere SiO-kokken Jerome ut og spurte hvor Mattilsynet var. At så mange av Studentparlamentets representanter tilsynelatende synes dette er helt greit får stå for deres egen regning.

Etter sommeren i fjor ble studentene møtt av en nyoppusset kantine på Frederikke, samtidig var også kantinedamenes stoler kastet ut. Uten avlastningsmatter skulle de stå hele dagen. Smertene ble så uholdbare en av de ansatte måtte sykemelde seg. Forholdene var så alvorlige at en arbeidsrettsekspert mente håndteringen av de ansatte var ulovlig.

SiO har fantastiske forutsetninger for å lage god og rimelig mat. De betaler hverken moms eller husleie, og kan skilte med

attraktive arbeidstider som ikke involverer hverken kveldsarbeid eller helgearbeid.

SiO Mat og Drikke er blitt en organisasjon som ikke klarer å ta vare på dyktige ansatte, som serverer mat folk blir dårlig av og som selger kaffe høstet av mennesker som får én krone dagen.

Hvis poenget med å la SiO drifte kantine er at de er studentstyrt, må denne makten snart brukes. Hvis ikke forsvinner det eneste argumentet for å la SiO Mat og Drikke leve.

universitas@universitas.no

Hovedpraksis på profesjonsstudiet har gått ut på dato

Psykologi

Linda Tveit, student ved profesjonsstudiet i psykologi

Faste lesere av universitas vil nok huske konfliktene på psykologisk institutt forrige semester, en av sakene handlet da om en ny hovedpraksisordning.

Hovedpraksis gjennomføres på 10. semester. Psykologstudenter er utplassert seks måneder og skal «jobbe» fulltid som psykolog under veiledning av spesialist. Majoriteten av studentene er utplassert i helseforetak, og fungerer i praksis som terapeuter. Hovedpraksis, slik den avvikles ved UiO, har alltid vært et viktig element av profesjonsløpet. Det er mulig det har fungert godt tidligere, og praksis er viktig. Men ordningen er overmoden for revidering, av flere grunner.

Som studenter flest er smertelig klar over har summen man får fra Lånekassen ikke fulgt real-lønnsøkning, og å klare seg på studielån alene er for de fleste umulig. Instituttet må gjerne gjenta til det kjedsommelige at vi går et fulltidsstudium og at de ikke kan ta hensyn til studentens behov for å jobbe ved siden av studiet, men det

endrer ikke det faktum at de fleste må jobbe for å overleve økonomisk. Sånn er det. Å være ute i praksis 37,5 timer i uken er en tøff overgang for de fleste, å måtte jobbe kvelder og helger ved siden av er en oppskrift på utmattelse. Fungerte hovedpraksis da studielånet var mulig å leve av? Mulig. Men det fungerer ikke i dag.

Videre favoriserer ordningen studenter som har tatt utdanning i utlandet. Studenter som har fullført et femårig masterløp i Danmark blir

gitt midlertidig lisens og jobber under veiledning i to år før de kan søke autorisasjon. Dette for å kompensere for manglende praksis i selve studieløpet. Merk at stikkordet her er jobber. Med lønn.

Profesjonsløpet i Norge er på 6 år, fordi man har bakt praksis inn i løpet. I realiteten tilsvarer det for de norske studentene et økonomisk tap på anslagsvis en halv million kroner om man sammenligner med studenter fra Danmark. Vi utfører nøyaktig de samme

arbeidsoppgavene, men må i tillegg betale for det. Og kommer ett år senere ut i lønnet arbeid. Flere og flere studenter reist til utlandet for å følge drømmen om å bli psykolog. Det oppleves ikke som rettferdig at de av oss som gjennomfører løpet i Norge taper på dette.

universitas@universitas.no

FORSKERINTERVJUET

Kontroversiell: – Det er mulig min lidenskap og indignasjon har kostet meg stilling som forsker. På den annen side har det utvilsomt bidratt til mer oppmerksomhet og inspirasjon for saken, sier Norman Finkelstein.

Er Norman Finkelstein en jødisk antisemitt?

«Israel og jødiske organisasjoner i USA misbruker holocaust for å fremme egne interesser». «Holocaust har blitt til en industri og en forretningsidé». Påstander som dette blir det bråk av.

Holocaust

tekst Jo Marvik
foto Eirik Bryhn Jacobsen

– **Mitt arbeid** har handlet mye om løgner, hvordan Israel har brukt holocaust for å hindre legitim kritikk og hvordan lobbyister har gjort krav på krigserstatninger på vegne av jødiske ofre, forklarer Finkelstein. At han selv er født i en jødisk familie, av foreldre som begge overlevde holocaust, har gjort hans kritiske stemme unik. Det er få, om noen, av jødisk opprinnelse som har gått like hardt ut mot Israel og jødiske organisasjoner som ham. De overgrepene hans familie ble utsatt for under holocaust ligger til grunn for Finkelsteins sterke engasjement. Nå er det Israel som begår urett, ifølge Finkelstein.

«**Måtte jeg aldri** glemme hva som ble gjort mot dem». Slik dediserte Finkelstein sin første bok til familien. Da han besøkte Oslo i regi av Palestinakomiteen, diskuterte han med lege og aktivist Mads Gilbert om Israel bryter folkeretten under dekke av selvforsvar. Finkelstein har skrevet 13 bøker, de aller fleste om USA og Israels politikk, samt Israels okkupasjon av Palestina. Politiske ledere i Israel og USA har misbrukt holocaust som et ideologisk våpen ved å stemple kritikere som antisemitter og jødehatere, hevder Finkelstein. Slik har de klart å tilbakevise enhver kritikk som har dreid seg om Israels brudd på folkerett og menneskerettigheter.

Det er få skjellsord Finkelstein ikke har fått slengt etter seg: jødisk selvhater, nevrotisk antisemitt, holocaustfornekter. Selv tar han slengbemerkningene med knusende ro.

– **Kall meg hva** du vil, så lenge du kan bevise anklagene. Hvis det, for argumentets skyld, stemte at jeg var en antisemitt med identitetsproblemer, kan ikke det motbevise de konklusjonene jeg har påvist.

Det er likevel mange som har reagert på Finkelsteins kontroversielle beskrivelser og anklager. Idéhistoriker Trond Berg Eriksen mener Finkelstein kun ser de usleste menneskelige motiver som de sanne. Ifølge Eriksen reproducerer

Finkelstein antisemittiske klisjeer og gir gratismateriale til dem som aldri får nok av å brennmerke det de anser som et fordervet folkeslag. Eriksen beskylder videre Finkelstein for selv å profitere på holocaust. Få, om noen, tar seg bryet å møte Finkelstein til debatt.

– Det er antageligvis lurt av dem å ikke møte meg. Jeg jobber hardt og viser til fakta. Det står i motsetning til de fleste, sier Finkelstein.

På spørsmål om han selv har bygd en karriere på holocaust, viser han til tap av inntekt og arbeid som hans egen profil og arbeid har ført med seg. Han forsvarer sin egen språktone ved å vise til arbeid fra Karl Marx og Noam Chomsky. Finkelstein lengtet i studietiden etter lidenskap og sinne. Som ung maoist hadde ikke gråtonede akademiske avhandlinger særlig tiltrekning.

«Det politisk korrekte truer akademisk frihet»

Norman Finkelstein, tidligere forsker og forfatter

– Vi lengtet etter folk som viste indignasjon. Marx og Chomsky er bevis på vitenskapelig briljans iblandet revolusjonær lidenskap. Det er ingen svakhet, forteller Finkelstein.

For utenforstående vil det være opplagt å trekke slutning mellom hans kontroversielle opptreden og det faktum at han siden 2007 ikke har fått stilling som forsker. Finkelstein ble etter flere måneders offentlig krangel og diskusjon nektet «tenure», en tittel som gir inneholder sikkerhet mot oppsigelse, ved sin daværende arbeidsgiver Depaul University. Det til tross for en stilling og et arbeid som mange mente talte for seg. Det ble arrangert studentdemonstrasjoner ved Depaul University til støtte for Finkelstein. Mange, også i Norge, reagerte på det de mente var en innskrenking av aka-

demisk frihet. Likevel vil ikke Finkelstein anse seg selv som et offer.

– Til det finnes det for mange suksessfulle radikale akademikere. Mennesker som var sterkt uenige i mitt arbeid fryktet min voksende oppmerksomhet. De jobbet hardt mot meg og lyktes, sier han.

Det er større grunn til å bekymre seg for akademisk frihet enn noen gang før, mener Finkelstein. Han kan røpe at nettopp dette vil være tema for hans neste utgivelse.

– Politisk korrekthet advokerer for sensur. Representantene anser seg selv for å ha monopol på sannheten. Alt annet er baklengs, ikke opplyst, dumhet, ignorant, sier Finkelstein og viser til dagens akademiske venstreside i USA.

Han mener å se likheter med sin egen fortid som maoist, hvor alt som steg mot hans daværende forståelse automatisk ble stemplet som fascistisk eller borgerlig.

Finkelstein har svært lite til overs for store deler av dagens akademiske landskap. Han peker på felt som sosiologi, antropologi og deler av humaniora som representantene for politisk korrekthet og sensur. Ifølge Finkelstein er de delaktige i å grave sin egen grav.

– I tillegg til et ikke-eksisterende jobbmarked for mange av disse gradene har de utviklet seg til uleselig tøv, helt virkelighetsfjern fra de reelle problemer og urettferdighet som mennesker er ofre for. De vil viskes ut om få år, hevder han.

– Leser jeg en bok av Judith Butler, gjør jeg det kun for å le. Det er identitetspolitikk som har gått berserk! Butler er professor ved University of Berkley og har blant annet hatt stor innflytelse innen skeiv teori og moderne kjønnsforskning. Hun er i tillegg, i likhet med Finkelstein, aktiv motstander av israelsk politikk.

– Jeg skulle kanskje ikke navngitt henne når jeg tenker meg om. På den annen side hadde hun ikke gitt meg mulighet for jobb uansett, avslutter en smilende Finkelstein.

kulturredaktør:
stinerotnes@gmail.comStine Rotnes
954 81 409

KULTUR

KULTURANBEFALING

Stine Rotnes, kulturredaktør i Universitas

Kunsten å planlegge

Det er torsdag kveld, Bylarm har skutt i gang, og det samme har formen din. I kveld skal du se kritikernes forhåndsfavoritt Halie klokken 21 på Sentrum Scene, før du planlegger å smette over plassen til Rockefeller sånn rundt ti på halv ti, for en annen yndling – Sassy 009.

Rett før Halie spiller den låta du kanskje har hørt før,

stikker du for neste gig. Du runder hjørnet, og møtes av en sinnsyk kø. Der du står på tærne og kikker desperat utover folkehavet, skjønner du at slaget er tapt. Klokka blir kvart på ti, du står fortsatt i kø, og innser etterhvert at den eneste sassynessen du får kjenne på i kveld er Oslokuldas bitende kraft. Så for ditt eget beste – skjerp strategien denne helga.

For en kjiiip kø.....
Den var laaang
ass.....

The Apprentice: Selv om Evenrud har rykket opp i festivalgradene, forsøker hun fortsatt å jobbe som frivillig så ofte som mulig.

Fra praktikant til festivalsjef

Først da hun studerte kulturprosjektledelse fant Mina Evenrud ut at det faktisk går an å leve av å lage festivaler. I dag er hun daglig leder for Bylarm.

Festival

tekst Therese Norum Halvorsen
foto Alf Grønli Simensen

Varme solstråler holder om kalde kinn, og i passasjen mellom Mat-hallen og Vulkan Arena lugger vinden lett i mørkeblå Bylarm-flagg. Sammen med fuglene og sola, er Bylarm et sikkert tegn på at våren er i anmarsj.

Flere år har gått siden 2011, da Mina Evenrud var praktikant for første gang på festivalen og hadde hovedansvaret for de frivillige. I dag er hun førstemann på kontoret og har ansvaret for – ja, hele festivalen.

Fortsetter som frivillig

Læringskurven fra praktikant til daglig leder er bratt, men alt Mina Evenrud kan, har hun lært av å aldri si nei når noen spør henne om å gjøre noe.

– Jeg har alltid vært litt sjenert, men har aldri sagt nei. Inni meg tenker jeg «herregud, klarer jeg det her?».

I forelesningssalen på Lillehammer fikk Evenrud øynene opp for å jobbe med festival.

– Det var egentlig sånn jeg fant ut at det her var en jobb, sier hun og ler.

Da Evenrud skulle søke første praksisplass fikk hun mange negative svar. Hun hadde aldri vært på Bylarm før, men sendte en e-post og krysset fingrene. CV'en kvalifiserte til intervju, og en halvtimes senere hadde hun sikret sin første praksis. Siden har hun vært fast medlem Bylarm-familien.

– Jeg tror det er veldig viktig å prøve å jobbe litt frivillig i blant, sånn at man husker hvordan det er og verdsetter det de frivillige gjør.

De frivillige er del av gjengen som sørger for at Bylarm for den gjengse festivalgjenger går på skinner – i hvert fall som oftest. Fra bak kulissene kan Evenrud fortelle om en gang det gikk skeis, omtalt som «den legendariske Bylarm-flausen».

– Før lagde vi avisa Bylarm News, hvor vi annonserte fjorårets vinnere av Nordic Music Prize. Ett år hadde vi trykt opp tjue tusen eksemplarer av avisa, så ser vi gjennom den og ser at det står «First Aid Kid» (i stedet for Kit, red. anm.). Vi kunne jo ikke dele ut noen av de, så vi måtte kaste alt og trykke opp nye. Det ble en ganske kostbar prosess. Nå dobbeltsjekker vi alt.

Det som gjør alt verdt det

Evenrud synes det beste med å jobbe med festival er alle menneskene og samholdet de får når de står sammen på gulvet på tolvte time for å snekre sammen arrangementer som gir andre gode opp-

levelser.

– Man burde egentlig være skikkelig lei hverandre, men så får man et sånn familieforhold. Og så er det jo den forløsende følelsen ved å se første konsert. «Dette har vi lagd» liksom, det er ganske magisk. Det gjør alt verdt det.

Et enormt ansvar hviler på Evenruds skuldre idet 1. mars og festivalstart nærmer seg. Likevel har festivalmoderen tid til å glede seg til det som står for tur. Hun ser frem til å ta i bruk den nye scenen, Doga.

– Doga er egentlig ikke en konsertscene. Det blir veldig spennende å se hvordan det blir. Det er viktig for oss å ha forskjellige scener. Flinker konsertarrangører, men også de rommene som er unike. Sånn som St. Edmunds Kirke, den lille kirka ved siden av Revolver.

– Vær på hugget

Mina ble nylig ett av fem norske navn på listen Nordic Music Biz 20 under 30, som er en kåring av unge, viktige og flinke hoder som er med på å sette nordisk musikk på det globale musikk-kartet. Til dem som ønsker å følge samme yrkesvei som henne har hun flere tungtveiende tips.

– Man bør jobbe frivillig og være med i studentforeninger. Selv om studier er en heltidsaktivitet, så viser du gjennom å gjøre ting ved siden av at du har stor arbeidskapasitet og at du er engasjert. Så bør du ikke bare gå hjem klokken fire hver dag, men spørre «er det noe jeg kan gjøre?». Vær litt på hugget!

kulturredaksjonen@universitas.no

Praktikantenes
Bylarm-tips

Universitas spurte noen av årets utvalgte praktikanter om deres heiteste festivalanbefalinger.

tekst Therese Norum Halvorsen

Erika Firing (25)

HVOR: Seminarproduzentassistent
STUDERER: Medier og kommunikasjon ved Oslomet

Hvorfor praktikant?

Jeg har alltid drevet med musikk. Gikk på Bårdar før og musikklinja på videregående, så jeg føler at jeg passer best i denne bransjen. Her får jeg veldig god innsikt i hvordan det er å lage festival, hvor mye som skal gjøres, hvor mange folk som trengs. Det gir et godt innblikk i bransjen og organisasjoner, og det er relevant for studiet mitt.

Anbefaler:

Kulturkirken Jakob er alltid god stemning. Seminarprogrammet har dessuten masse for studenter, blant annet Eksportakademiet. Dit kommer musikkbransjens tjue beste under 30 år for å snakke om hvordan de kom dit de er i dag. Sjekk ut «How to Excel at Your Career» (Aetat, torsdag 1. mars 15: 30–16: 15). Det kommer også mange kule damer – det skal blant annet være en samtale med Susan Jacobs som har hentet musikken til Big Little Lies (Aetat, fredag 2. mars 11).

Av musikk gleder jeg meg til Billie Eilish fra Los Angeles, (Sentrum Scene, torsdag 1. mars 22–22: 30) og Halie (torsdag 1. mars, Sentrum Scene 21–21: 30, og Gamla, fredag 2. mars 21: 30–22)

Deichman
Hovedbibliotek

The Villa

Illegal Burger

Young

Gamla

Oslo Domkirke

Fra trend til kultur

MATKULTUR: «Dette helnorske fenomenet tacofredag har gått fra å være en trend til å bli norsk matkultur», sier matforsker John Spilling. Resultatene fra Middagsdagboken 2017, en undersøkelse som kartlegger norske mid-dagsvaner, dag for dag, er klare. Basert på et representativt utvalg av den norske befolkningen, konkluderes det med

at hele 12,6 prosent av oss spiser taco på fredager. Pizza er likevel på toppen for flest, nærmere bestemt 13,5 prosent. Fredagsfråtsingens tredjeplass går overraskende nok til sommersla-geren reker. Undersøkelsen viser også at konseptet kjøttfri mandag foreløpig er i etableringsfasen, da mange fortsatt spiser helgens kjøttrester på mandager.

Snacksens konge

DOODLEDAG: «Er du klar for masse digg snacks og gule fin-gre?». 4. mars markeres ostepo-pens dag verden over, og i Oslo er Mathallen med på leken, med re-staurantenes egne ostepop-retter. Nordmenn har doodlet helt siden 60-tallet, men det var først i 2017 dagen ble markert offentlig her i

Oslo. På Facebook-arrangemen-tets diskusjon er entusiasmen for årets maisfest stor. «Helt klart et av årets store høydepunkt! Håper det blir enda flere spennende oppskrif-ter i år. Ostepop på skogsbærsor-bet ble fjorårets favoritt!», skriver OstepopBloggen.

Mina Evenrud (30)
HVOR: Daglig leder for Bylarm

Hvorfor praktikant?

– Praktikantstillingene er en mellomting som gir et innblikk både i Bylarm og det å jobbe med festival, uten at man sitter der med kjempemye ansvar.

Festivalsjefen anbefaler:
Company Ink fra Trondheim er et ekte demo-band. Jeg gleder meg sjukt til å se de! (Ingensteds, torsdag 1. mars 19, og Revolver’s Goon Bar, fredag 2. mars 21: 30). Også gleder jeg meg til å se Intetskjønn (Revolver, torsdag 1. mars 19, og Mono, lørdag 3. mars 22)

Tone Lovisa Djønn (26)
HVOR: Assistent for daglig leder og assisterende daglig leder
STUDERER: Prosjektledelse, kunst og kreativ næring på Westerdals

Hvorfor praktikant?

Det virket veldig spennende å jobbe med de som er prosjektledere. Det er det jeg har lyst å bli, også har jeg aldri jobbet i musikkbransjen før – så ville sjekke om det var noe for meg. Jeg lærer mye om hvordan man koordinerer alt sammen, alle folk som skal komme fra utlandet, hotellbooking og flybilletter.

Anbefaler:

I seminarprogrammet er det tre seminarer om mental helse i musikkindustrien – de ser veldig spennende ut. «Hello Darkness, My Old Friend – Mental Health in the Music Industry» (Matsal B, fredag 2. mars 12: 30–14).

Synne Steffens (31)
HVOR: PR-praktikant
STUDERER: Strategi og PR på Westerdals

Hvorfor praktikant?

Jeg føler at dette er det du kan gjøre for å vise frem hva du kan, og for å få erfaring. Dette er min første praksisjobb, og jeg er veldig fornøyd.

Anbefaler:

Sjekk ut alle klubbkveldene, særlig de på The Villa. Jeg er veldig glad i hip-hop og RnB, så jeg gleder meg til å se hva Norge har å by på i år. Ser også frem til den svenske rapperen Jireel (John Dee, torsdag 1. mars 21–21: 30 og Sentrum Scene, fredag 2. mars 22–22: 30).

Det er i tillegg mange bra seminarer. Jeg har lyst å sjekke ut Oslo Poster Fest på Doga, som er en utstilling med konsertplakater (torsdag 1. mars fra 16 til lørdag 3. mars midnatt). Deretter kunne jeg tenkt meg å dra på «Musikkmarkedet 2017 – hvilken vei går det nå?», om hvordan musikk-salget fungerer med streaming (Scandic Vulkan, torsdag 1. mars 12–12.45).

Espen Sande Larsen (24)
HVOR: Produksjonsassistent
STUDERER: Prosjektledelse på Westerdals

Hvorfor praktikant?

Det er en god mulighet til å nettverksbygge. Dette er et sted der det er mange kulturhoder samlet samtidig.

Anbefaler:

Jeg gleder meg til Skambankt (Vulkan Arena, lørdag 3. mars 00: 15 – 01).

Vil også anbefale Brylarm, en gratisfestival som er et samarbeid mellom Erlik Oslo og Bylarm (Kulturkirken Jakob, lørdag 3. mars 12–15).

Camilla Braastad (26)
HVOR: Bookingavdelingen
STUDERER: Prosjektledelse, kunst og kreativ næring på Westerdals

Hvorfor praktikant?

Jeg er veldig glad i musikk, så da bestemte jeg meg for å jobbe med dette. Her lærer jeg veldig mye om hvordan en festival fungerer og blir kjent med mennesker som jobber i bransjen.

Anbefaler:

Det som er så fint med Bylarm er at det er en blanding av up and coming og etablerte artister. Jeg gleder meg til Ivan Ave (Kulturkirken Jakob, lørdag 3. mars 01: 30), og Reykjavíkurdætur, et kvinnelig rapkollektiv fra Island (Rockefeller, torsdag 1. mars 00: 30–01, og Kulturkirken Jakob, fredag 2. mars 01: 30–02).

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

 Bok:

Død, skrekk og frykt

Oftestads Nord-Korea-inspirerte diktsamling lykkes best når den viker unna en klassisk dystopisk patos, og heller undersøker varierte, småabsurde innfallsvinkler.

Soloppgang i Nord

Av: **Siri Amalie Oftestad**

Forlag: **Forlaget Oktober**

I sin fjerde bok, «Soloppgang i Nord», overrasker Siri Amalie Oftestad med en uvanlig kombinasjon av et mørkt, diktatorisk samfunnsportrett, psykologisk granskning og lekne detaljer.

Røttene til diktsamlingen er godt plantet i Nord-Korea og deres guddommelige lederfigur, her omtalt som «Den Fantastiske». Gjennom cirka 70 dikt fremstiller Oftestads lette, til tider barnebokaktige språk et glødende bilde av et samfunn besatt av konformitet og kollektivism, som strekker armene til sin leder med frykt og forelskelse virvlende om hverandre i bakhodet.

Resultatet blir en nifs visuell overlapping av aspekter man kan kjenne igjen fra Jehovas vitners naivistiske og litt uhyggelige paradis-brosjyrer, Pushwagners robotaktige og serialiserte skikkelser fra «Soft City» og den febrilske fanatismen som historisk sett har gjennomsyret all fascistisk propaganda. Død, skrekk og frykt henger som en skygge over hver strofe, og utgjør av og til eksplisitte, dramatiske parenteser der barnespråket ikke strekker til. Her risikerer dessverre Oftestad i noen sammenhenger å nærme seg en litt vel forutsigbar behandling av velkjente motiver, og en lett overtydelig patina ser ut til å legge seg over noen av diktene.

Midt oppi føtter som har blitt lært opp til å marsjere i takt selv etter at eieren av beina er død, dukker det likevel raskt opp igjen små finurlige lys i det mørke. Patosen kan plutselig oppløses av en myk beskrivelse av stjernelys over ruglete vegger og av snodige menneskeliggjøringer av ertter og poteter. Et gjentagende psykologisk portrett av Den Fantastiskes bitre ensomhet legger i tillegg til enda et tragikomisk lag i Oftestads varierte interpretasjon av tematikken.

Det er nettopp en slik fantasifull og fryktløs kombinasjon av elementer som utgjør «Soloppgang i Nord» sitt mest vellykkede aspekt, og som samtidig minner om at man tross alt står foran en satirisk kvasi-fiksjon, og ikke et historisk dokument.

Vera Maria Gjermundsen
anmeldelser@universitas.no

 TV:

 Utstilling:

Trollbindende veving

«Silvery Actions» presenterer vakre, vibrerende verk, men mangler nettopp «action».

Hvit nylontråd skinner i lyset fra solen gjennom vinduet på Vigelandsmuseet. Den norske kunstneren Aurora Passeros utstilling «Silvery Actions» er en fortsettelse av hennes arbeid mellom billed- og tekstilkunst.

Verkene er vekselvis vevet tett og løst, og endene oppløses i frynser og løsnet tau. Til tider oppleves det som en selvdestruksjon av egne verk. Fargene er duse pasteller i klart hvitt og blått, i tråd med sommerens fargetrender. Bevisst eller ubevisst bidrar dette, i samspill med nylontråden, til et nikk til moteverden. Her har klær i oppløsning og syntetiske, skinnende materialer vært viktige trender i protest mot elitens skjønnhetsideal. Passero har valgt nylontråden på grunn av dens kvaliteter, men også på grunn av at den bryter med vevetradisjonen. Hun har kanskje ikke samme mål som moten, men hun setter verkene inn i en samtidskulturell kontekst.

Ordet action, eller handling, har fått plass i tittelen. Passeros veveteknikk og buede linjer gir verkene en dybde. Sammen med skyggene og skinnene som oppstår når lyset treffer ska-

Silvery Actions

Av: **Aurora Passero**

Hvor: **Vigelandsmuseet**

Når: **Står til 13 mai 2018**

pes bevegelse og tredimensjonale bilder. Likevel er det ikke en åpenbar handling tilstede, og i kontrast med Vigelandts dramatiske skulpturer blir verkene flatet ut.

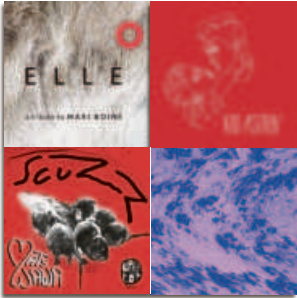
Det er kanskje urettferdig å sette Passero opp mot Vigeland, men kunstneren har selv jobbet med museet som bakgrunn for utstillingen. Gjennom ujevn struktur og hvit nylontråd ønsket Passero å skape en kobling til Vigelandts gipsskulpturer. Dette har bidratt til at verkene snakker sammen, selv om de ellers har lite til felles. Likevel, fargen hvit blir et noe enkelt grep av kunstneren, ettersom museet er velkjent for effekten av Vigelandts hvite skulpturer opp mot de mangefargede veggene.

For å få mest ut av ditt museumsbesøk bør du se forbi Vigelandts dramatiske action og la oppmerksomheten hvile alene på de sølvaktige bevegelsene. Det er først da du vil få oppleve det subtile, men likevel trollbindende nettverket av Aurora Passeros vevede linjer.

Sunniva Eide
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Joanne – Kid Astray

Lyden av flytoget, håndbagasje og store forventninger

Easy on the Eye – Mats Wawa

Denne låta ER nyforelskelse slik den er på film

Elle – ISÅK

En verdig hyllest som burde hylles selv

Blomster – Stenersen

Post valentines-blues

Hva: **Snakk engelsk**
Hvordan: **Som en SiO-PT**

Ingrid N. Ekeberg, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Everyday I'm shuffling

Er det noen som holder fortet for tospråklighet i student-Oslo, så må det være våre venner på SiO. På trening av typen «UltraSick Body» er å gjennomføre timen på engelsk alltid «not even a problem!». – I speak English so-so, røper en neonkledd trener, med en selvtillit som indikerer det eksakt motsatte. Så neste gang du

gruer deg til å snakke engelsk i en forsamling, forsøk å finne din indre SiO-PT. Alt du trenger er å aktivere «the strength in your GLUTES», bli «the HERO in your own life» og gi minst «one THOUSAND percent». Tenk at når du drar i gang din PowerPoint skal ikke medstudentene dine bare lide, de skal «LOVE THE PAIN!».

Hva: **Tightsmania**
Hvor: **Feil sted**
Når: **Feil tid**

Knut Anders Finnset, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Bruk bukser

Folk i treningstights er overalt, sist observert av undertegnede på Kulturhuset en lørdagskveld(!). Hold...up. Det er som et plot i en dårlig (eller fantastisk?) Cronenberg-film. Men kjære tightsfolk, dere har misforstått ALT! Reality check incoming: 2XU-tightsen din er faktisk IKKE et legitimt plagg å ha på seg i det daglige. Jeg driter i hvor behagelig

den er, du ser ut som et naut. Så med mindre du er på vei til eller fra trening, er det bedre å bare droppe å klemme seg inn i lycraen. Foler du deg truffet? Brenn den jævla tightsen, og redd verdigheten i samme sleng. Og for de av dere som mener dere driver med moralsk og respektabel tightsbuk – hold hodet kaldt og ikke bli en tights-narr!

FOTO: BIRGIT SOLHAUG/MONSTER SCRIPTED/NRK

Unge lovende

Produksjon: **NRK**
Regi: **Eirik Svensson og Patrik Syversen**
Med: **Siri Seljeseth, Gine Cornelia Pedersen, Alexandra Gjerpen**

Etter sesongens slutt sitter man igjen med mange ubesvarte spørsmål, men ingen trang til å se neste sesong.

Alex, Nenne og Elise er tilbake på norske TV-skjermer denne vinteren. Etter to gode sesonger med «Unge lovende», og den gripende avslutningen på den andre, er forventningene store til den tredje. Historien tar seg opp der den sluttet: Nenne gjør suksess med boka om hennes opphold på psykiatrisk klinikk, Elise prøver fortsatt å gjøre suksess som komiker, mens Alex er på søken etter lykken i det forjettede land, USA.

Og det er her denne sesongens iboende problem ligger. Der de forrige sesongene har sin styrke i samholdet og vennskapet mellom de tre, skildrer denne sesongen et mer distansert venneforhold som hverken rører, engasjerer eller pirrer. Det er først i den andre episoden man møter Alex i USA. Karrieren går ikke som planlagt, og hun går slukøret fra prøvefilming til prøvefilming. En kveld ender hun med å ta med seg en langt eldre mann hjem fra byen. Idet hun åpner beltespenningen hans, sier han at han ikke kan ligge med henne, og går – uten noen forklaring på hvorfor. Er han gift, er Alex er for ung for ham eller er det mer mystiske grunner til at han drar hjem til seg selv? Man ser han aldri igjen.

Denne scenen skal kanskje vise hvor dårlig det står til med Alex i statene, men det er bare et av mange eksempler på et stort antall irrelevante bi-karakterer som ikke tilfører noe til historien. Det henspiller tankene mot det gamle teaterprinsippet kalt «Tsjekhovs pistol»: om en pistol blir vist på scenen i akt én, må den avfyres før stykkets slutt. Men serien har sin styrke når jentene igjen er «jentene», og de viser at de er der for hverandre i tykt og tynt. Det får man heldigvis noen glimt av mot slutten av sesongen, og man blir fremdeles varm om hjerterota av jentenes «sisterhood».

Men det blir overskygget av den store pistolen til Tsjekhov som fortsatt har alle kulene uavfyrt i kammeret. Etter seks episoder med «Unge lovende» sitter man igjen med en rar følelse: Man har så mange spørsmål man vil få besvart, men føler ikke på trangten til å se sesong fire.

Markus Slettholm
anmeldelser@universitas.no

Plate:

Slipp det du har i hendene og bare dans!

«Hive Mind» fra Sunshine Reverbation tar et godt grep i kroppen og røsker deg ut av A4-livet.

Idet de første tonene fra den nye platen «Hive Mind» fra Sunshine Reverbation treffer trommehinnene, opphører det hektiske kafelivet rundt meg og jeg blir eksportert til en Western-esque setting, der sola er en discokule og jeg er transformert til en dansende cowboy på syretripp. Den psykedeliske kvartetten leverer på løpende bånd. Med sine «fuzzete» gitarrytmer kiler åpningssporet Semantic Satiation lekent mot trommehinnen og åpner hjertechakraen din for å sluke den flerfargede paletten som er «Hive Mind». Det småskitne lydbildet farget med et lavkvalitets-sound tydeliggjør Gjør-det-sjælgeisten som vokter over låt for låt, og sikrer at dyktige musikalske føringer ikke blir for pertentlige.

Jeg står midt i et futuristisk forlatt Oslo overtatt av lilla-rosa sandkorn, omringet av mørkemannen Loland Dump og mannens

Hive Mind

Av: **Sunshine Reverbation**
Produksjon: **Westergaard Records**

håndlangere. Det kan virke som håpet er ute, men plutselig lyder skrangleguitarintroen fra twist and LSD-perlen «Tanqueray» i det fjerne og fremkaller herlige, spastiske rykk i høyrefoten og en revolver manifesterer seg i høyrehånden, bang! Like rask som fuzzen i «You» blir Dump overmannet av jasminblomster som skytes ut av seksløperen. Flower power! roper jeg og løper hjem. Tungt andpusten er jeg endelig hjemme i hiet, beruset over de magiske kreftene jeg nå besitter. Men på «Pink», nest siste låt, dras farten ned og det litt røffere bildet forsvinner. Det som kunne vært en fest fra A til Å, stanser på ÆÆÆ!, og jeg skriker av fortvilelse idet stuegulvet forsvinner under meg.

Men heldigvis, sett vekk fra det lille håndbrekket, er «Hive Mind» desidert en plate for de som trenger det ekstra kicket i møte med det kjedelige A4-livet. Det er bare å følge undertegnede: Trekk ned gardinene, guff opp anlegget, og sett plata på – Danz, danz, danz!

Mattis Vaaland
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

01 mars März-Stammtisch
Velkommen til prima, klasse, supergeile Stammtisch med Den Tyskspråklige Forening! Stammtisch er et sosialt treff for alle mulige sjeler med interesse for tyskspråklig kultur. Jeg velger å sitere Wikipedia: "A Stammtisch is not a structured meeting, but rather a friendly get-together.". Liebling er stedet for lavterskel stemning – du trenger ikke engang snakke tysk!.
Kafé Liebling, 18:00-20:30 – GRATIS

01 mars Kampen om jussen
Det er på tide å avgjøre hvem som virkelig er best av studentene på UiO og BI i forretningsjus. «Kampen om Jussen» tar utgangspunkt i en forretningsjuridisk tvist, hvor ett lag fra hver av institusjonene møtes til rettsak. Rettsaken, åpen for publikum, er med stor sannsynlighet en perfekt arena for litt lokalpatriotisme nå i kjølvannet av OL. Her kan du både støtte UiO og bli opplyst!
Gamle Festsal, Urbygningen i sentrum 17:00-18:30 – GRATIS

01 mars by:Larm
1. -3. mars: Byen er as we speak fylt til randen av lovende artister, både norske og utenlandske, som gjør sine siste forberedelser før de skal i ilden disse tre dagene. Snart er det tid for å vise både deg og disse viktige bransjefolka hva de kan, noe som nok blir skamfett. Jeg er forberedt på å oppdage i hvert fall tre nye favorittband!
Hele byen, ikke gratis :(

02 mars Oscarhelg på Gimle
2. -4. mars: Det er snart tid for å dele ut noen Oscars, og i den forbindelse har du lyst til å komme med noen velformulerte funderinger og briljant intellektuelle resonnementer. Problemet er at du ikke har rukket å se alle filmene. Krise! Oslos hyggeligste kino er din reddende engel. Disse dagene vises alle filmene som er nominert til «beste film» (unntatt Phantom Thread). Fantastisk!
Gimle Kino, Varierende tider og priser

03 mars Førpremiere på «Jane»
Cinamateket og National Geographic inviterer til gratis førpremiere på en enestående ny dokumentarfilm om naturforskeren Jane Goodall, som levde blant sjimpanser i Tanzania og gjorde banebrytende studier av dyrs atferd og personlighet. Dama er råere enn de fleste - kanskje er filmen om henne så god at du plutselig bytter studie, flytter til jungelen? Hvem vet? Visningen er gratis, men husk å løse ut billetten!
Cinamateket, 18:00-19:30

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Når lensmannen slår lens er det bare å stikke

Forrige uke skrev Universitas at Politihøgskolen (PHS) skal flytte fra Majorstua og at flere av landets ordførere krangler om å få skolen lagt til sin kommune. Nå kan Ad notam-redaksjonen melde at toppkandidaten Jessheim har hyret inn lokalkjendis Diaz for å lede kampanjen sin.

– Når politistudentene i dag skal lære seg å kjøre bil skjer det allerede i vår kommune, forklarer rapperen, som ikke har gitt ut musikk siden 2006, men allikevel er det første mange i Oslo forbinder med Jessheim. Han mener folk i Jessheim er bevisste på bil.

– Noen politibiler kan ha tv, andre system som pumper. Det finnes bare én ting som er bedre enn å tute på

rumper: å kunne tilby en perfekt beliggenhet for den nye Politihøgskolen.

Kampanjen fronter kommunen med slagord som «Hva ville du gjort, motherfucker? Vi ville lagt PHS til Jessheim», «Jessheim: Mitt stille vann», «Jessheim: Det er greit å bole» og «Putt en J opp i lufta og legg PHS til Jessheeeim!».

Tidligere i uka møtte Diaz rektor ved PHS, Nina Skarpenes. Hans budskap til henne var krystallklart:

– Du a? Bor i Oslo og liker bygdedrama? Ta toget mot Eidsvoll eller E6 mot hamar! lød rapperens oppfordring.

PHS vil ikke kommentere kampanjen, eller flyttingen.

– Flytte herfra? Shit, det har vi aldri drøfta, sier Skarpenes i en kommentar.

Ukas studentvin

MYE FOR PENGENE: Etiketten er like irriterende som den ene vennen som var på to utenlandsreiser i fjor og etter det har begynt å presentere seg som en «globetrotter» med unormalt mye «wanderlust» i bio'en på instagram. Men ikke la deg lure av førsteintrykket, for denne portugisiske rødvinen er faktisk overraskende god. Den dypt rubinrød, nesten lilla, fargen hinter om en middels fyldig vin som smaker av mørke bær og modne plommer. Den er ganske søt, men en finish med hint av syre og urter gjør at det ikke blir for mye av det gode. Denne kan du trygt ta med på middag til svigers eller nyte aleine (/sammen med venner) i sofaen etter en tøff studieuke.

Benedicte Tobiassen, vinanmelder i Universitas

Porta 6

Pris: 119,90 kroner

Land: Portugal

Alkohol: 13,5 prosent

Vi spør

av Skrothildegund Franzimor

Carl & co vs. Klimakorrupsjonen

Forrige uke intervjuet Universitas Carl I. Hagen om det rødstrøpete kommunisthelvete som er norsk akademia. Vi rakk derimot ikke å spørre ham så mye om klima. Denne uka konfronterte vi en skuffende nøktern, avbalansert og zen leder for Frps partigruppe i Oslo bystyre med tidenes klimaskandale.

[Ring ring]

– Hei du, det er Jonas fra Universitas. Snakker jeg med Carl I. Hagen?

– Ja.

– Lurte på om du hadde 3 minutter til å kommentere en sak?

– Hvem var det du sa du var?

– Jonas fra Universitas.

– Universitas, ja! Hva gjelder det nå?

– Jeg lurte på om du har fått med deg den enorme korrupsjonsavsløringen om FNs klimapanel.

– Nei.

– OK. Det dreier seg om en avsløring om at FNs klimapanel har

vært i lomma på Greenpeace. Det mistenkes også at norske miljøorganisasjoner kan ha vært involvert. Ryktene verserer om at Frederic Hauge kan ha betalt millioner rett i lomma på internasjonale klimaforskere.

– Ja, men så morsomt! Hehe.

– Så da gjenstår det vel bare å spørre: Hvordan føles det å ha rett?

– Ja, nei, hvis det bare er rykter i aviser så er ikke det godt nok. Jeg vil nok sette meg litt mer inn i det før jeg uttaler meg, jeg vil nok ikke være så klar som det du er. Hvor er det det står hen?

– Jeg leste det i New York Times, jeg vet ikke om det har kommet i norske

medier enda.

– Ja, ok. Før jeg kommenterer så vil jeg avvente littegranne. Sette meg inn i hva som har skjedd.

– OK. Så du vil ikke spekulere om det kan være tilsvarende korrupsjon i Norge? Er Eivind Trædal i lomma på storkapitalen? Tar MDG penger fra Frimulerlosjen? Er Ole-mic Thommessen en hemmelig klimalobbyist?

– Ikke på det nåværende tidspunkt, nei.

– OK. Vil du vurdere din stilling som klimaekspert?

– Du må la meg sette meg litt inn i det først, og hva som skjer.

QUIZBRØDRENE

1. Hvilken prestisjetung musikkpris vant Astrid S nylig?
2. Astrid S er fra kommunen Rennebu i Trøndelag. Det er også Vebjørn Rodal. I hvilken øvelse tok Rodal OL-gull i 1996?
3. Vegard Heggem er også fra Rennebu. For hvilken engelsk fotballklubb fikk han 65 kamper mellom 1998 og 2003?
4. Hvilken by ender du opp i, hvis du tar fly fra Italia til Monaco di Bavaria?
5. Hva er et onomatopoetikon?
6. Hvilken forfatter har blant annet skrevet bøkene «Foreign Fruit», «The Last Letter From Your Lover» og «Me Before You»?
7. Hva slags kunster var Per Ung?

8. Hva står NAV for?
9. I hvilken tegneserie og film møter vi skikkelsene T'Challa, N'Jadaka og Nakia?
10. Hva var Jacob Zuma inntil nylig?
11. Hvilken treningsform ble skapt av Alberto Perez på 90-tallet? Den bygger på elementer fra blant annet aerobic, salsa og hip-hop.
12. Hva er navnet på både en bok av Helga Flatland som kom ut i 2017 og en amerikansk tv-serie?
13. Fra hvilken forfatter kommer følgende sitat «Blåmann, Blåmann, bukken min, tenk på vesle guten din!»? Vedkommende deler etternavn med et kommunenavn.
14. Hva kalles smeltet stein som befinner

seg under jordskorpen? Og hva kalles den samme massen når den kommer opp til overflaten?

15. Filmen «Three Billboards Outside Ebbing, Missouri» vant prisen for beste film under Bafta-utdelingen nylig. Missouri grenser til åtte andre delstater, mest blant amerikanske stater. Nevn fire stater Missouri grenser til.
16. Og hva heter delstatshovedstaden i Missouri? Den er oppkalt etter USAs tredje president.
17. Hva heter skuddår på engelsk?
18. På Beauforts skala, som måler vindstyrke, hva er betegnelsen på vindstyrke 1 som innebærer en vindhastighet på 0,3–1,5 m/s?

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

19. Nordmannen Johan Vaaler blir ofte feilaktig kreditert med å ha funnet opp hva?
20. En annen oppfinnelse, som riktig krediteres til en nordmann, er ostehøvelen. Hva het snekkermesteren fra Lillehammer som fikk patent på ostehøvelen i 1925?

SVAR/DOM

- 0-4. **Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. **Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. **Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuuumt.
- 15-20. **Professor :-)** *stolt men ydmyk*

1. Årets spellmann 2. 800 meter 3. Livepool 4. Munchen 5. Lydmåler eller lydtermometer 6. Jolo Moyes 7. Billie Holiday 8. Arbeids- og velferdsforvaltningen, opprinnelig Avdelings- og velferdsforvaltningen 9. Black Panther 10. Sørafrikas president 11. Zumbas 12. En moderne familie (Modern Family) 13. Aasmund Olavsson Vinge 14. Henholdsvis magma og lava 15. Iowa, Illinois, Kentucky, Tennessee, Arkansas, Oklahoma, Kansas, Nebraska 16. Jefferson City (oppkalt etter Thomas Jefferson) 17. Leap year 18. Flau vind 19. Bindersen 20. Thor Bjørklund

Rebus

av karinator

HINT: Hurra for Astrid! #WhoRunTheWorldGirlsOsv. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Typisk norsk å ha NM i OL» Det klarte «drumroll» I&B, Skilandslaget, Team Bendrik, Dan Børge Brekker Seg, og Walking and Talking Stephen Hawking :)